

DOI SAMUEL

„Regele David este personajul central al acestei carti; atunci cand umbra sa lumina, acest tip al lui Cristos II prezinta pe Regele Mesia in toata splendoarea Sa. Prima-parte a cartii consemneaza victoriile de care a avut parte in viata sa de credinta si conflict; a doua parte relateaza infrangerile suferite, cand prosperitatea il amagise sa se abata de la conducerea credintei si sa deschida calea neascunsiilor si trairii conform vointei sale. ”

- George Williams

Pentru introducerea la aceasta carte, consultati 1 Samuel

SCHITA

I. DAVID PREIA, TREPTAT, PUTEREA (cap. 1-10)

- A. Jelierea mortii lui Saul si a lui Ionatan (cap. 1)
- B. Incoronarea lui David ca rege peste Iuda (2:1-7)
- C. Conflictul cu casa lui Saul (2:8-4:12)
- D. incoronarea sa ca rege peste Intreg Israelul (cap. 5)
- E. Aducerea chivotului la Ierusalim (cap. 6)
- F. Legamantul lui Dumnezeu cu David (cap. 7)
- G. Infrangerea dusmanilor lui Israel (cap. 8)
- H. Compasiunea manifestata fata de Mefiboset (cap. 9)
- I. Altecuceriri (cap. 10)

II. CADEREA LUI DAVID (cap. 11, 12)

- A. Crimele comise impotriva lui Batseba si Urie (cap. 11)
- B. Marturisirea facuta de David in fata Domnului (12)

III. KECAZURILE LUI DAVID (cap. 13-20)

- A. Violarea lui Tamar de catre Amnon (cap. 13:1-19)
- B. Razbunarea lui Absalom impotriva lui Amnon; fuga lui Absalom (13:20-39)
- C. Revenirea lui Absalom la Ierusalim (cap. 14)
- D. Rascoalai lui Absalom si fuga lui David (15:1-18)
- E. Prietenii si dusmanii lui David (15:19-16:14)
- F. Stetnicii lui Absalom (16:15-17:23)
- G. Moartea lui Absalom si jelierea sa de catre David (17:24-19:8)
- H. Revenirea lui David din exil (19:9-43)
- I. Rascoala lui Seba si moartea sa (cap. 20)

IV. APENDICE (cap. 21-24)

- A. Foametea si Incheierea acesteia (cap. 21)
- B. Psalmul de multumire al lui David (cap. 22)
- C. Vitejii lui David (cap. 23)
- D. Recensamantul efectuat de David si consecintele sale (cap. 24)

292

2
Samue
1

I. DAVID PREIA, TREPTAT, COMENTAR

PUTEREA (cap. 1-10)

unsul Domnului, in loc sa fie rasplatit, cum se astepta el.

A. Jelirea mortii lui Saul și a lui Ionatan

(cap. 1)^

1:1-16 Intai Samuel 29 consemneaza modul in care Domnul I-a pazit pe David ca sa nu lupte in batalia soldata cu moartea lui Saul si a lui Ionatan. Si astfel lui David i-a fost inlesnit sa lupte impotriva amale-citilor, care pradasera cetatea Tielag (1 Sam. 30). Dupa ce a revenit la Tielag, David a primit din partea unui sol din nord vestea mortii lui Saul. Solul avea hainele sfasiate si capul presarat cu tarSns - ambele simboluri de jale. Solul i-a relatat lui David cum I-a gasit pe Saul ranit, rezemandu-se de sabia sa. In timp ce fortele inamicului se apropiau. Si i-a rmai spus lui David ca Saul l-ar fi rugat pe el, un amalecit, sa-i dea o lovitura care sa-i curme viata, drept care el i-a implinit re-gelui dorinta. Desigur aceasta relatare se bate cap In cap cu cea de la 1 Samuel 31, unde se arata ca Saul s-a sinucis. Cea mai rezonabila explicata este ca relatarea amalecitului din 2 Samuel 1 a fost o min-ciuna. Cu alte cuvinte, el a crezut ca lui David li va face placere sa dea fata cu per-soana care l-a ucis pe Saul, rasplatind-o cum se cuvine. Constatam in sa ca David a fost foarte mtristat de moartea lui Saul si a lui Ionatan, tinSnd doliu pentru acestia iar la sfarsitul zilei ordonand executarea amalecitului, pentru uciderea unsului Domnului.

Amaleciti au fost dusmanii de nelmpS-cat ai Israelului (Ex. 17). De fapt unul din motivele pentru care Saul a pierdut Imparatia a fost faptul ca nu a dus pana la capat porunca Domnului de a-i nimici pe acestia (1 Sam. 15). Unii dintre amaleciti tocmai fusesera ucisi de David si de oamenii sai, pentru ca pradasera Tielagul. Prin urmare, cand un amalecit a sosit tn tabara lui David, anuntand ca tocmai l-a omorat pe Saul, nici nu e de mirare ca a pliitit cu viata vestea adusa, cum ca l-ar fi ucis pe

1:17,19 Faptul ca David nu s-a bucurat de moartea lui Saul, ci l-a plans cu amar releva o alta trasatura a caracterului sau nobil.

O. von Gerlach vede o paralela intre David si Cristos in acest punct:

Singurele manifested de jale pentru moartea lui Saul, cu exceptia celor venite din partea locuitorilor Iabesului (1 Sam. 31:11), au purees tocmai de la omul pe care Saul il urase si prigo-nise ataxia ani, pSnS in clipa mortii sale. Tot a\$sa \$i succesorul lui David a plUns pentru caderea Ierusalimului, chiar pe cand acesta era pe punc-tul de a-l ucide pe El Insusi.¹

Totodata David a compus un cantec de jale intitulat „Cantecul Arcului”. Cartea

lui Ia\$er sau „Cartea Dreptului” a fost, probabil, o colecjie de poezii despre bar-bafii de renume ai Israelului (vezi \$i Ios. 10:13). Dupa cate se pare, aceasta lucrare nu s-a piistrat patiS in zilele noastre \$i, desigur, nu a fost inclusa In textul sacru al Scripturii.

1:19-27 In cuvinte miscatoare, David deplange moartea lui Saul si a lui Ionatan - frumusetea Israelului. Intr-un stil elevat. recurgand la procedee artistice bine alese, oda Isi previne auditoriul sa nu dea de stire cetatilor filistenilor ca regele Israelului si fiii acestuia au murit, ca sa nu li se dea filistenilor motiv sa se bucure. Se face apoi apel la Muntii Ghilboa, unde a murit Saul, peste care sunt chemate seceta sj nerodni-cia. Acolo, spune cSntarea, a fost aruncat scutul lui Saul, fan! untdelemn (v. 2!). Cu alte cuvinte, s-a renuntat la el, nemaifiind uns pentru batalie. Cantarea aduce omagiu curajului de care au dat dovada Saul si Ionatan (v. 22), elogiindu-se virtutile aces-tor oameni, care au murit impreuna, dupa cum au trait impreuna (v. 23), dar cititorui va trebui sa ia bine seama sa nu deduca de aici ca aceasta unitate s-ar aplica si la des-tinul vesnic al celor doi.

Cei ce au benefi-ciat de pe urma domniei lui Saul sunt chemati sa pl^nga (v. 24). Poemul se incheie cu un elogiu patrunzator la adresa lui Ionatan, prietenul intim al lui David.

2
Samue
1

293

Refrenul „Cum au cazut vitejii” (v. 19, 25, 27) a dainuit pana in zilele noastre.

**B. Incoronarea lui David
ca rege peste
Iuda (2:1-7)**

2.1-7 In contextul mortii lui Saul si avand in vedere ca Israelul a ramas fara rege, David cere calauzire de la Domnul si i se spune sa se ducS la Hebron, una din cetajile din Iuda. Acolo barbatii din Iuda 1-au uns ca rege al lor. Cand acestia 1-au informat ca oamenii din Iabes Ghilead i-au facut lui Saul o inmormantare cum se cuvenea, David le-a transmis numaidecat un mesaj de multumire, invitandu-i, indirect, sa-1 recunoasca de rege, cum facusera si oamenii din Iuda.

**C. Conflictul cu casa lui Saul
(2:8-4:12)**

2:8-11 Dar nu toate semintiile lui Israel au fost pregatite sa-1 recunoasca pe David de monarh. Astfel Abner, comandantul sef sub domnia raposatului Saul si unchiul acestuia, 1-a luat pe singurul fiu supravietuitor al lui Saul, Isboset, si 1-a proclamat rege. Timp de sapte ani si sase luni David a domnit doar peste tribul lui Iuda, stabilindu-sj capitala la Hebron. Insa Işboset a domnit doar doi din ace?ti ani peste celelalte unsprezece triburi. Asta deoarece lui Abner i-a trebuit probabil cinci ani ca sa-i alunge pe filistenii din tara si sa-1 consolideze pe Isboset pe tronul tatalui sau.

David nu-si afirmase niciodata In trecut dreptul la tron, dupa cum n-o face nici acum. Mai degraba el a preferat sa lase intreaga chestiune in mainile Domnului. Daca Iehova 1-a uns ca rege, Iehova ii va invinge pe dusmanii sai si-1 va ajuta sa ia in stapanire imparatia. Tot a?a si Domnul Isus aşteapta momentul stabilit de Tatal ceresc pentru ca sa domneasca peste in-treaga planeta. Stapanirea Sa este recunos-cut& in prezent doar de o minoritate a locuitorilor pamSntului, dar a fost randuita o

zi in care orice genunchi se va pleca si orice limba va marturisi ca Isus Cristos este Domn (Filipeni 2:10, 11).

2:12-17 Dupa un timp Abner, fiul lui Ner, comandantul ostirii Israelului (adicS al celor unsprezece semintii peste care inca

nu domnea David) s-a intalnit cu loab, fiul Teruiei, liderul militar al ostasilor aflati sub conducerea lui David, la Ghibeon. Acolo, la marginea unui bazin, ei s-au hotarat sa le ceara catorva tineri din ambele tabere sa se angajeze intr-o competitie, care sa stabileasca superioritatea militara a unuia sau a altuia dintre ei. Cand Abner a facut aceasta propunere, ei nu s-a asteptat ca sa fie doar o joaca, ci o confruntare militara adevarata. Cei doispre-zece beniamiti au luptat impotriva a doi-sprezece barbati din Iuda, urmarea fund ca acestia s-au ucis unii pe altii. Rezultatul primei confruntari fiind neconcludent, a izbucnit o crunta batalie intre restul bar-batilor, urmarea fund ca oamenii lui Abner au fost invinsi si au rupt-o la fuga, dezorientati.

2:18-23 Unul din fratii lui loab, Asahel, eel iute de picior, 1-a urmarit pe Abner, cu intentia de a-l ucide. La inceput Abner a incercat sa-l induplece pe Asahel sa se multumeasca cu prinderea unuia dintre tineri. Se pare ca Abner si-a dat seama ca ii va fi usor sa-l ucidă pe Asahel, dar nu dorea sa faca acest lucru, pentru a nu-l intarata si mai mult pe loab. Cand Asahel a refuzat sa ia seama la al doilea apel al lui Abner, sa inceteze urmarirea, Abner s-a intors spre acesta si, Tntr-un gest de autoaparare, 1-a ucis cu capatul de jos al sulitei.

2:24-32 loab si celalalt frate al sau, Abisai, au continuat urmarirea, pana cand au ajuns pe dealul Ama. Acolo Abner s-a rugat de loab sa inceteze acest razboi inutil. Raspunsul lui loab ar putea avea doua Xn|elesuri. Mai intai s-ar putea intelege ca daca Abner nu ar fi lansat provocarea initiala din versetul 14, tinerii s-ar fi Tntors acasa in pace. Sau ar putea fi interpretata, in varianta propusa de traducerea NIV, ca daca Abner nu ar fi solicitat un armistitiu, tinerii ar fi continuat sa-i urmareasca pe fratii lor pina a doua zi dimineata. In orice caz, loab a convenit sa inceteze lupta. Abner si oamenii lui au traversat

raul Iordan, ajungand la Mahanaim, situat pe malul de rasarit al Iordanului, unde Isboset isi stabilise capitala. Abner a pierdut trei sute saizeci de oameni. Iar loab

294

2
Samue
1

si oamenii lui s-au Tntors la Hebron, suferind o pierdere de numai nouasprezece oameni.

3:1-5 in timpul celor sapte ani si juma-tate petrecuti de David la Hebron, regatul sau s-a intarit tot mai mult tn timp ce casa lui Saul, condusa de Isbosel, a slabit tot mai mult. Totodata a crescut si familia lui David. La sosirea Tn Hebron el avea doua nevesle, Ahinoam și Abigail. Contrar voii lui Dumnezeu, el si-a mai luat alte patru nevesle: Maaea, Haghit, Abital și Eglai. Aceste sase sotii i-au daruit lui David sase fii in total, trei dintre acestia urm&nd sa-i aduca multa Tntristare: Amnon, Absalom si Adonia. (Ulterior David a avut si aiti fii.)

3:6-11 Desi pe fata spunea ca-1 slujeste pe Isbosel, Tn realitate Abner Tsi consolida propria sa pozitie politica, vaz&nd ca balanta puterii Tnclina tot mai mult Tn favoarea lui David. Isboset 1-a acuzat pe Abner ca intretine relatii cu Ritpa, ce fusese o concubina a lui Saul, interpretand acest fap ca pe o dovada ca Abner doreste sa preia controlul asupra celor unsprezece semintii. Nu stim daca Abner era intr-ade-var vinovat de acuzatia ce i s-a adus. De fapt el a dezmintit-o cu mult patos ?i pe un ton lipsit de respect, declarand ca va acorda loialitatea sa si a semintiilor Israeiului lui David. Isboset a fost total neputincios Tn fata acestei desfasurari. Sintagma: **„Oare sunt eu un cap de caine ce apartine lui Iuda?”** inseamna: „Sunt eu oare un tradator nenorocit si vrednic de dispret. care a fost Tn trecut loial fata de Iuda?”

3:12-16 Apoi Abner a trimis o solie la David, prin care se oferea sa Tnduplece tot Israelul sa accepte domnia sa. Inainte ca David sa accepte propunerea lui Abner, a cerut ca Mical, fiica lui Saul, sa-i fie retur-nata, sperand prin aceasta sa-si Tntareasca pretentia la tronul Tmparatiei lui Saul, tntr-un gest de supusenie, Isboset a consimtit si Mical i-a fost adusa lui David - spre Tntristarea sotului ei, Paltiel. In

felul aces-ta, viata lui David se complica si mai mult, Tn biografia sa inscriindu-se un alt capitol Tntunecos.

3:17-21 Dupa asta Abner s-a deplasat Tn Beniamin si Tn celelalte semintii care Tl

urmasera pe Isboset, spunandu-le ca David era mijlocul prin care Dumnezeu a promis ca-i va izbavi de asuprirca filistcnilor. Intrucat, dupa cate se pare, raspunsul lor a fost favorabil, el 1-a vizitat pe David, exprimandu-si disponibilitatea de a strange Tntreg Israelul pentru ca oamenii, cu mic cu mare, sa-si exprime loialitatea fata de ei.

3:22-30 Pe cand Abner iese din prezenta lui David, pentru a aduce la Tn-deplinire planul propus, Ioab a revenit la resedinta regala si a aflat ce se petrecuse Tn ziua aceea. Dupa ce 1-a muștrat pe rcge pentru ca. Tn opinia sa, nr fi procedat nechibzuit, primind un spion, Ioab a trimis Tn ascuns soldati care sa-l aduca Tnapoi pe Abner. De indata cc Abner s-a Tntors la Hebron, Ioab s-a prefacut ca vrea sa stea dc vorba cu el Tn particular, langa poarta, Tn realitate intentia lui fiind de a-l ucide pe Abner, Tntr-un gest de razbunare. \$i astfel 1-a Tnjunghiat Tn stomac, razbunand moartea fratelui sau, Asahel si eliminand un potential rival la functia de comandant sef al fortelor armate ale Israeiului. Se pare ca lui Ioab nu i-a pasat ca Hebron era o cetate de refugiu, m care lui Abner i s-ar fi cuvenit sa i se acorde cef putin un proces. in care justitia sa-si spuna cuvantul (Nu. 35:22-25). Sintagma: „**care sa se rezeme de un toiag**” (v. 29, Tn romaneste „caXja”) ar putea sa se refere la un ciung. tn versi-unea NASB se spune: „care ia o furca de tors”, deci un efeminat. Traducerea RSV reda textul in mod similar, „unul care tine un fus”, adica se ocupa de treburi femeiesti, nefiind apt pentru razboi sau pentru munci grele, rezervate bSrbatilor.

3:31-39 David a proclamat o perioada dc doliu pentru Abner, dar nu a luat nici o masura Tmpotriva' lui Ioab pentru asasinarea lui Abner. Regele a fost profund mahnit de faptul ca Abner a fost ucis miseleste, cand un om de talia lui, care a dat dovada de atata curaj, Tn fruntea o?tirii, ar fi meritat o moarte mult mai onorabila. Gandul

exprimat de versetul 33 ar putea fi urmatorul: „A murit oare Abner ca un om nepriceput, care n-a \$tiut cum sa se apere?”, intrebare careia trebuie s3 i se raspunda cu cuvintele: , J'lu, ci el a cazut rSpus in urma unui act mișclesc, a unei conspiratii

2
Samue
1

295

cumplite."² Oamenii si-au dat seama din atitudinea de tristare a regelui pentru faptul ca Ioab a procedat de unul singur cand l-a asasinat pe Abner. De fapt, David isi exprimase public dezaprobarea fata de cruzimea fiilor Teruiei (Ioab si Abisai), cerand ca Domnul sa-i pedepseasca. In capitolul 3 am vazut cum Dumnezeu S-a folosit de pacatul si inrigile oamenilor pentru a-i darui lui David intregul Israel (Ps. 76:10).

4:1-7 Moartea lui Abner a slabit si mai mult imparatia lui Isboset. De tndata ce armata si-a pierdut puternicul ei lider, doi rebeli, Baana si Rehab, s-au ridicat si l-au asasinat pe rege. Ei au putut face acest lucru patrundand in casa pe cand Isboset isi facea siesta, prefacandu-se ca vin sa ia niste grau. Urmand exemplul Septuagintei, RSV traduce versetul 6 astfel: „S/i iata, pazitoarea casei curatase grau, dar i s-a facut somn si a adormit. Prin urmare, Rehab si fratele sau, Baana, s-au strecurat fnauntru." Prin fapta celor doi s-a ajuns sa nu mai existe decat un singur mostenitor de parte barbaSteasca la tronul lui Saul: infirmul Mefiboset.

4:8-12 Rehab si Baana i-au adus lui David capul lui Isboset, sperand ca vor fi rasplatiti pentru aceasta. Oamenii acestia ticalosi au mcercat sa sugereze ca Domnul i-ar fj Tndemnat sa faca ce au facut. Numai ca David nu avea cum sa cada victima unei atari Tnşel5ciuni! El stia ca Dumnezeu nu-i poate face pe oameni sa calce legea Sa pentru a-l inscauna pe el ca rege. Dumnezeu era intru totul capabil sS-şi fimplineasca' promisiunile facute fata de David fara sa fie nevoie sa recurga la asis-tenta unor uciga^i. Si astfel David le spune celor doi ca sunt mai vinovati decat eel care afirmase ca l-a ucis pe Saul, drept care porunceste imediat ca acestia sa fie omorati. Trupurile lor neinsufletite au fost expuse in

public, in semn de ocară, pe cand capul lui Isboset a fost ingropat cu toata cinstea in mormantul lui Abner.

D. Incoronarea lui David ca rege peste intregul Israel (cap. 5)

5:1-5 Cu cuvinte de loialitate si

supunere, ceie unsprezece triburi ale Israelului s-au alaturat celui de-al doispzezecelea, Iuda, recunoscandu-l pe David ca rege de drept. Cei care s-au prezentat la aceasta ceremonie sunt enu-merati la 1 Cronici 12:23-40). Si astfel peste napunea unita a inceput o domnie de u-eizeci si trei de ani. Socotind si cei sapte ani si jumătate cat a domnit de la Hebron, David a domnit in total patruzeci de ani.

Versetul 3 consemneaza a treia ungere a lui David. Prima oara el a fost uns de pro-fetul Samuel (1 Sam. 16:13). Apoi a fost uns ca rege peste casa lui Iuda la Hebron (2:4). Si, m fine, acum este uns ca rege de drept peste Intreaga natiune Israel.

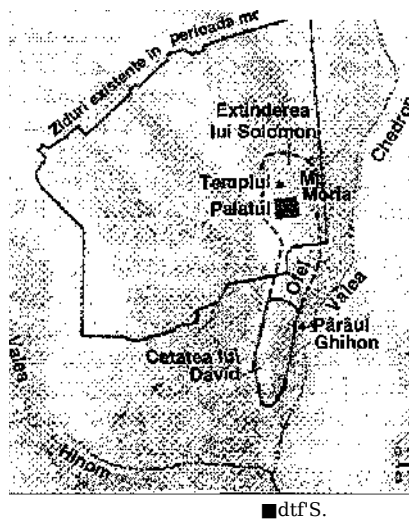
5:6-10 Una din primele acfiuni militare intreprinse de Regele David a fost cap-turarea fortaretei de pe Muntele Sion din ■m&inile iebusitilor. Acesti razboinici pagani credeau ca cetatea lor este atat de puternic fortiiicata meat ar putea fi aparata chiar si de schiopi si de orbi. David a detectat un punct slab in sistemul de ali-mentare cu apa al cetatii. El a poruncit oamenilor sai sa p&trunda¹ prin teville sub-terane folosite de iebusiti pentru aductiu-ne apei de la o fantana din apropiere. Strategia s-a dovedit foarte buna si astfel cetatea Iebus a fost cuceritS, devenind Ierusalim sau Cetatea lui David, capitala natiunii Israel. Ultima parte a versetului 8 se refera la batjocura lansata de iebusiti in versetul 6, care a devenit ulterior o zic5-toare: „Orbii si Schiopii nu vor intra in casa." Milo era denumirea aplicata unei sectiuni din fortificapile stravechi ale cetStii. (Din relatarea paralela de la 1 Cronici 11 reiese ca Ioab este eel care a condus ostasii in operatiunea de cucerire a cetStii, asigurandu-și astfel functia de comandant al fortelor lui David.)

5:11-16 Hiram, regele neevreu a! Hiramului, a trimis materiale si lucratori care sS-i construiasca lui David un palat la Ierusalim. David si-a luat alte

concubine si neveste cat a stat la Ierusalim, incalcand porunca de la Deuteronom 17:17, si i s-au nascut fii si fiice. Spita regaia a lui Mesia il cuprinde si pe Solomon. Exista alte doua liste ale fiilor nascuti lui David la Ierusalim (1 Cro. 3:5-18; 14:3-7), existand usoare

296

2
Samue
1

;s&s8fc
>;

Ierusalim: Cetatea lui David. David a cucerit fortareata numita Iebus, schimbându-i numele în „Cetatea lui David,” consolidându-si astfel domnia pe plan militar si politic. Apoi a consolidat conducerea religioasa, mutând chivotul legământului în Cetatea lui David. Ulterior Solomon a largit hotarele cetatii spre nord, până la Muntele Moria, zidind templul si palatul regal.

deosebiri (majoritatea tinand de ortografiere) nitre cele trei liste.

5:17-21 Tulburati la auzul vestii privi-toare la unitatea Israelului si la existenta unui guvern central, filistenii s-au decis s& lanseze un atac. Astfel ei si-au strans fortele in Valea Refaim, la sud de Ierusalim. Fiind asigurat de Domnul ca va avea parte de biruinta, David a atacat dusmanul, infrangandu-l. Apoi a dat locu-lui acelaia denumirea de Baal Perazim, adica „Baal este frant” sau „stapanul bresei” (text marginal NASB si NKJV). Domnul facuse bresa in randurile dusma-nului cu acea ocazie. Chipurile pe care le-au abandonat filistenii au fost capturate de David (v. 21) si arse (1 Cron. 14:12) pentru ca nu cumva sa devina pietre de poticnire pentru generative viitoare.

5:22-25 Dupa un timp, filistenii au revenit in Valea Refaim, amenintand din nou Israelul. De data aceasta, Domnul i-a spus lui David sa incercuiasca pe la spate fortele inamice, in dreptul duzilor. Qtnd va auzi, din varful duzilor, vuiet de pasi in varful duzilor, va sti ca Domnul a pornit impotriva filistenilor. Prin urmare, David a nimicit inamicul de la Gheba la Ghezer.

Probabil ca Tn loc de Gheba ar trebui citit Ghibeon (text marginal NKJV, LXX si 1 Cron. 14:16)³ Observati ca David nu a luat ca de la sine Tnteles faptu! ca daca Dumnezeu i-a calauzit in prima batalie (v. 19) va face la fel si-ntr-a doua (v. 23). Avem datoria sa cautam voia lui Dumnezeu tot timpul si in toate lucrurile. Daca in prima batalie Dumnezeu i-a spus lui David sa foloseasca strategia atacului direct, Tn a doua i-a spus sa recurga la ambuscada.

E. Aducerea chivotului la Ierusalim

(v-6)

Evenimentele din capitolul 6 nu au avul loc la rand, imediat dupa cele consemnate Tn capitolul 5. Doi Samuel nu prczinla evenimentele Tntotdeauna Tn origine strict cronologica.

6:1-7 Ultima oara cand ni s-a vorbit despre chivot a fost la 1 Samuel 7:1, 2. cand fusese trimis Tnapoi de catre filisteni. fiind asezat Tn casa lui Abinadab din Chiriat Jearim. De atunci au trecut multi ani. Acum vedem cum David s-a decis sa aduca chivotul la Ierusalim, pentru ca cetatea sa fie capitals nu numai politica, ci

2
Samue
1

297

si religioasa a natiunii. Astfel el a plecat impreuna cu treizeci de mii de barbati din Israel la Baale luda (Chiriat Jearim) ca sa aduca chivotul. Dumnezeu daduse instructiuni ca chivotul sa fie purtat cu ajutorul unor drugi, care sa se sprijine pe umerii cohatitilor (Num. 7:9). Iata Tnsa ca aici Ti vedem pe David confectionand un car in care a fost dus cu mare bucurie chivotul la aria lui Nachon (numit Chidon la 1 Cron. 13:9). Acolo boii s-au Tmpiedicat si chivotul era in pericol sa cada jos din carufa. Uza, fiul lui Abinadab, aTncercat sa sustina chivotul cu mana. Numai ca nici macar preotilor nu li se permitea sa se atinga de chivot (Num. 4:15); Uza a fost lovit pe loc, fiind omorat de Domnul.

De multe ori s-a ridicat tntrebarea: de ce l-a lovit Domnul pe Uza pentru ca s-a atins de chivot, cand si filistenii s-au atins de el si nu au fost nimiciti. Raspunsul pare sa fie urmatorul: „cu cat este cineva mai aproape de Dumnezeu, cu atat mai solemn si mai rapid va fi judecat pentru orice fapta rea comisa de el.” Judecata trebuie sa Inceapa de la casa lui Dumnezeu.

A fost oare actiunea lui Dumnezeu prea severa? Noi ne permitem cu usurinta sa-L critic&m pe Dumnezeu pentru ca nu ne dam seama de sfintenia si maiestatea Sa. Chivotul era cea mai apropiata reprezentare vizibila a lui Dumnezeu Insusi pana la venirea lui Isus pe pamant. Uza a nesocotit Tnsa acest lucru. Moartea sa a fost o lectie usturiitoare pentru israeliti sa ia in serios gloria lui Dumnezeu. Demonstreaza oare lim-bajul si actiunile noastre realitatea cuvintelor noastre cand spunem: „Sfinteasca-Se Numele Tau!”? *(Daily Notes of the Scripture Union).*

6:8-11 David a protestat in fata Domnului impotriva acestei judecati solemne si pentru un timp a renuntat la ideea de a aduce chivotul in Cetate, plasandu-I in casa lui Obed-Edom, probabil in apropiere de Iemsalim.

Domnul a binecuvantat mult

familia lui Obed-Edom in timpul celor trei luni cat s-a aflat chivotul in casa lui.

6:12-15 Afland despre binecuvantarea aceasta, Regele David s-a hotarat sa aduca chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim. Relatarea din 1 Cronici 15:13-15 ne ofera

amanuntele suplimentare, conform carora in aceste trei luni David a cercetat Scripturile ca sa vada cum trebuia sa se faca transportarea chivotului. Astfel s-a renuntat la noul car si levitii au transportat chivotul cu ajutorul drugilor care s-au sprijinit pe umerii lor. Dupa ce purtatorii au inaintat cu mare atentie sase pasi, ca sa se asigure ca Domnul nu este nemulțumit de actiunea lor, David a jertfit boi si oi Tngrasate. Apoi, in timp ce poporul dansa de bucurie pe ulite, chivotul a fost plasat Tntr-un cort temporar in Cetatea lui David. (Este probabil ca Psalmul 68 sa fi fost compus cu aceasta ocazie.) Regele insusi a fost atat de miscat de dansat Tnaintea Domnului cu toata rtivna. David purta un efod de in, in locul vesmintelor sale regale. **6:16-23** Sotia sa, Mical, l-a privit pe fereastra si l-a vazut imbracat cu efodul, purtSndu-se Tntr-o maniera pe care ea a considerat-o nedemna de un rege. Cand a venit David acasa, ea i-a acuzat, fara temei, ca s-ar fi expus la un act indecent, dansand in public. („Dezvelirea" din versetul 20 trebuie inteleasa Tn lumina versetului 14.) El a raspuns ca prin dans si-a exprimat bucuria in Domnul si a lasat sa se Tnteleaga ca nu intentioneaza sa-si curme rSvna pentru lucrurile lui Dumnezeu. El avea sa se lase sa fie si mai dispretuit de oameni si smerit Tn ochii lor, dar avea sa fie cinstit de „servitoarele" la care s-a referit Mical. Din pricina atitudinii de critica la adresa lui David, Mical a suferit ocară de a nu naste copii pSna Tn ziua mortii ei. Este o atentionare demna de luat Tn seama ca spiritul de critica Tnabusa rodnicia.

F. Legământul lui Dumnezeu cu David (cap. 7)

7:1-5 David a socotit ca nu este potrivit ca el sa locuiasca Tntr-o casa frumoasa, c^ta vreme chivotul lui Dumnezeu era pas-trat Tn interiorul perdelelor cortului. Si astfel l-a Tnstiintat pe profetul Natan cu privire la intentia sa de a cladi o casa pen-

tru chivot. La inceput Natan a aprobat inten{ia lui David, poate pentru ca nu l-a consultat pe Domnul mai Tntai. Dar apoi Cuvantul Domnului l-a informat ca lui

David nu i se va permite sa cladeasca un templu pentru Iehova.

7:6-11 Domnul i-a amintit lui Natan ca Iocuse intr-un cort in toata perioada scursS de la iesirea din Egipt. Cortul fusese o locuinta potrivita pentru israelii, atata timp cat s-au deplasat. Dar acum a sosit timpul pentru ctitorirea unui templu pro-priu-zis.

7:12-15 Apoi Domnul i-a revelat lui Natan un legamant neconditionat pe care El avea sa-L Tncheie cu David. Legamantul ti promitea lui David ca va avea un fiu (Solomon), care va TnSlta templul; si ca tronul acestui fiu va fi statornicit pe veci; ca atunci cand va pacatui, Dumnezeu Il va tndrepta, dar ca mdurarea Sa nu se va sfaYsi.

7:16, 17 Mai mult - i se promitea lui David - casa iui, regard si tronul sau vor fi statornicite pe vecie iar tronul Israelului va fi ocupat doar de descendentii ai sai. Dinastia lui David este in prezent intrerup-ta, de la capdvitatea babiloneanS, dar ea va fi restabilita cand Cristos, descendentul lui David, va reveni pentru a domni peste tntreg pam&ntul, cum arata si Jensen:

David a voit sa zideasc5 un templu pentru Dumnezeu, dar privilegiul acesta i-a fost acor-dat, in schimb, lui Solomon. Negresit elemen-tul care a dominat viataintreaga' de slujire a lui David fatf de Dumnezeu a fostinsa lupta, iar nu activitatea edilitara. Dar chiar si prin aceasta luptS el pregatea terenul pentru ca al-tui sa puna temelia casei de inchinaciune pe care inima sa ardea de dor s-o construiascl Dupa ce s-au terminal razboaiele, Solomon a ridicat un templu din materialele pregatite di-nainte de David. David Il reprezinta pe Cristos Tn gloria Sa, dupa ce se vor fi sfarsit con-flictele si suferintele. Biserica, templul ade-vSrat ai lui Dumnezeu, avandu-L pe Cristos ca piatra unghiulara, se va manifesta tn zilele de pe urma. Acum, in zilele piine de suferinte si conflicte ale bisericii, se pregatesc materialele pentru aceasta glorioasa cladire pentru Dum-nezeu.⁴

cortul provizoriu si a rostit ruga-ciunea de multumire consemnata aici. in

7:18-29 Profund miscat de legamantul de har Tncheiat de Dumnezeu cu el, David a intrat in

ea, arata Blaikie,
 El isi exprima mirarea pentru trecut,
 prin faptul c& Dumnezeu a ales un
 om atat de obscur Tn cadml familiei
 si obscur ca persoanS. Apoi se mint
 cu privire la prezent - „M-ai
 calauzit, Doamne, pana in prezent" -
 si apoi se mira cu privire la viitor,
 prin purtarea de grij5 pentru
 stabilitatea casei sale, in zilele ce vor
 veni.-⁵

argint, aur si bronz. Aceste melalc
 pretioase,

„Si acesta este obiceiul („legea" in
 textul marginal) omului, o, Doamne
 Dumneze-ule" (v. 19b NASB) -
 inseamna ca Dumnezeu 11 tratase
 pe David cu aceeasi dragoste si
 marinimie pe care poruncise
 Dumnezeu sa o aiba oamenii unii
 fata de altii.

G. tnfrangerea du\$manilor lui

Israel (cap. 8)

8:1, 2 Politica lui David in timpul
 dom-niei sale a fost sa-i eiimlne din
 regat pe locuitorii pagani care s-au
 razvratit impotriva domniei sale.
 Politica aceasta a dus la largirea
 teritoriului Israelului.

De exemplu, el i-a infrant pe
 filistenii, cucerind Meteg Ama -
 adica Gat (1 Cro. 18:1). Odinioara
 facuse pe nebunul in Gai (1 Sam.
 21:10-15). Acum i-a cucerit pe
 moabiti, folosind o linie de masurat
 pentru a selecta doua treimi dintre
 ei care sa fie omorSti. Moab trebuie
 sa se fi purlai negresit cu vicienie
 fata de Israel.

8:3-8 Urmatoarea victorie
 reputata de David a fost in zona
 Siriei, unde 1-a infvnni pe
 Hadadezer, regele unei tari numite
 Zoba, situata intre Hamat si
 Damasc. cap-turand o mie de care,
 sapte sute de calami si douazeci de
 mii de infanteristi.

De asemenea David a taial
 tendoanele de la genunchii cailor
 de trasura, ne-pastrand decat cai
 pentru o suta de care.⁶ Astfel caii au
 fost facuti inapti de lupta. C\$nd
 sirienii din Damasc au venit sit-!
 ajute pe Hadadezer... David a
 nimicit douazeci de mii dintre ei,
 facandu-i pe sirieni vasalii sai. Apoi
 David a revenit la Ierusalim, cu
 bronzul si scuturile de aur pe care
 le-a capturat de la Hadadezer.

8:9-12 Toi, regele vecin din
 Hamat, 1-a felicitat pe David pentru
 triumful sau militar asupra lui
 Hadadezer, trimitandu-i daruri de

2
Samue
1

299

împreună cu tot argintul și aurul câștigat de David în cursul războaielor pe care le-a purtat, au fost dedicate Domnului și folosite ulterior la construirea templului.

8:13 Se ridică întrebarea dacă David a omorât edomiți sau sirieni în Valea Sării. La 1 Cronici 18:12 se spune că Abișai a omorât optsprezece mii de edomiți. Unele manuscrise ebraice, precum și Septuaginta și traduceri în limba siriacă, acceptă varianta „edomiți”. Dar unele versiuni în limba engleză se pronunță pentru varianta „sirieni.” Pentru comentarii suplimentare legate de această deosebire de vederi, vezi nota finală. 7.

Dar faptul că David și-a făcut un renume din victoria consemnată în 2 Samuel, pe când la 1 Cronici meritul pentru această victorie îi este atribuit lui Abișai este fără îndoială neobișnuit. Întai 1 Cronici este de obicei foarte elogioasă la adresa lui David. Poate că, așa cum se întâmplă de atâtea ori în război, „conducerea superioară” (în cazul acesta David) primește credit pentru victoria obținută de ostasi, în virtutea faptului că este „comandantul suprem al forțelor armate”. Dar el care a condus efectiv bătălia a lăsat Abisai și chiar și cronicarul, care caută să sublinieze spita lui David, a fost calauzit de Duhul Sfânt să atragă atenția cititorului asupra conducătorului de pe câmpul de bătălie. Și, pentru a complica și mai mult lucrurile, textul din titlul Psalmului 60 afirmă că „Ioab (fratele lui Abisai) a omorât douăsprezece mii de edomiți în Valea Sării.”⁸

Eugene Merrill propune următoarea soluție:

Poate că diferența se poate explica prin observația că întreaga campanie s-a desfășurat sub comanda directă a lui Abisai și că Ioab a fost răspunzător (împreună cu soldații din contingentul său) de omorarea a două treimi din edomiți.⁹

8:14 Faptul că David a stabilit garnizoane în tot Edomul și i-a

facut pe edomiți slujitorii săi este sprijinit, probabil, și de textul marginal „edomiții” din versetul 13 și din toate manuscrisele pasajului paralel de la Cronici.

8:15-18 Și astfel împărăția și puterea lui

David au fost mult sporite, el domnind cu dreptate și echitate. Unii din oamenii de seamă din jurul său sunt enumerați în versetele 16-18: Ioab, comandantul set' al armatei; Iosafat - cronicarul; Tadoc și Ahimelec (poate o greșeală de copiere pentru Abiatar, vezi mai jos) - preoti; Seraia -secretar; Benaia - mai mare peste garziile de corp ale lui David; fiii lui David - mari demnitari. în versetul 17 avem o problemă textuală! Acolo și la 1 Cronici 18:16 și 24:6 Ahimelec este enumerat ca fiu al lui Abiatar, dar la 1 Samuel 22:20 se spune că Abiatar a fost .fiul lui Ahimelec". Că mai simplă explicată ar fi că în versetele care îl listează pe Ahimelec ca fiu al lui Abiatar un copist va i' inversat numele.

Dar mai există o posibilitate. bazată pe obiceiul Vechiului Testament de a atribui același nume și generațiilor ulterioare. Cu alte cuvinte, nepotii purtau numele buniciilor. Astfel în orice moment colegii de preotie al lui Tadoc era fie Abiatar, fie Ahimelec. Abiatar și Ahimelec au funcționat ca preoți colegi în aceeași fel în care se pare că au funcționat Ana și Caiafa în vremea Domnului nostru (Luca 3:2).

Când Saul l-a omorât pe Ahimelec și pe fiii acestuia la Nob, Abiatar a fost singurul supraviețuitor. Când David a devenit rege, l-a numit pe Abiatar mare preot, dar nu l-a caterisit pe Tadoc.

H. Compasiunea manifestată față de Mefiboset (cap. 9)

9:1-13 David și-a adus aminte de legământul încheiat cu Ionatan (1 Sam. 20:14-17) că-i va arăta bunătate și astfel s-a grăbit să-l aducă la îndeplinire. Ziba, un servitor al răposatului rege Saul, i-a raportat lui David că un fiu schilod al lui Ionatan trăia la Lo Debar, pe malul de rasarit al râului Iordan. David a dat ordin să fie adus acesta la Ierusalim și să i se restituie bunurile familiei. De asemenea a poruncit ca Mefiboset să fie lăsat să manance la masă regelui. Ziba și fiii săi au fost

desemnați să-l slujească pe Mefiboset.

Mefiboset este intruchiparea sufletului neconvertit care trăiește într-un pământ secetos (Lo Debar ar putea să însemne: „nu e pământ”¹⁰) și este vândut pacatului.

300

2
Samue
1

(Machir Tnseamna vandut - v. 4). El era un supravietuitor proscris al familiei decazute a lui Saul. Nu putuse sa vina la David sa-i cerseasca indurare, deoarece era olog de ambele picioare. Dar milostivul suveran l-a cautat el Tnsusi, scotindu-l la lumina pentru a-l binecuvSnta. Odata gasit, Me-fiboset a primit multe bogatii si un loc de partasie la masa regelui. Sunt evidente astfel paralelele cu mantuirea de care am avut si noi parte. Aidoma lui Mefiboset, si noi eram neputinciosi (neput&nd veni la Dumnezeu); starea noastra era deznadaj-duita (prin faptul ca ne-am nascut in omenirea decazutS). Dar prin har am devenit obiecte ale Tndurarii divine. Am fost elevati la un loc de cinste Tn cadrul familiei lui Dumnezeu, fiind facuti co-mostenitori cu Cristos.

O iubire atat de uimitoare, de divina" Reclama inima mea, viaja mea, tot ce am!

-Isaac Walts

I. Alte cuceriri (cap. 10)

10:1-5 Se pare ca Nahas, regele amonitilor, Ti facuse la un moment dat un favor regelui. Este acelasi Nahas pe care Saul Ti Tnvinsese la mceputul domniei sale (1 Sam. 11). Poate ca Nahas l-a ajutat pe David cand fugea de Saul, asa mc3t, pentru o vreme, Saul a fost adversarul lor comun. Acum David a dorit sa-l recompenseze pe Nahas pentru loialitatea sa. Prin urmare, a trimis soli la Hanun, fiul lui Nahas, care a fost Tncoronat rege dupa moartea tatalui sau. Printii lui Amon i-au suspectat Tnsa pe oamenii lui David de a fi spioni si astfel Hanun i-a supus la ocari si fapte degradante. David s-a aprins de manie cand a vizut la ce umilinte au fost supusi solii sai.

10:6-8 De indata ce amonitii au aflat de mania lui David, s-au pregatit pentru razboi Tmpotriva Israelului, angajand aju-torul mercenar al sirienilor din nord (vezi 1 Cro. 19). Astfel oamenii lui David, sub conducerea lui Ioab, au fost confruntati cu doua oštiri: a sirienilor si a amonitilor.

John Haley ne ofera urmatoarea expli-catie cu privire

la i neon sec ven tele dintre versetul 6 si 1 Cronici 19:6, 7.

Betrehob era una din imparatiile mici din Mesopotamia, dupa cum erau Maaca, Zoba

(Toba) si Tob, monarhi lipsiti de importanta ai Siriei. Astfel se poate stabili o armonizare intre nume si numere dupa cum urmeaza:^{1 1}

2 Samuel

Sirienii lui Bet Rehob
Si Zoba

20.000

Sirienii lui Tob

12.000

Sirienii lui Maaca

1.000

TOTAL

33.000

1 Cronici

Sirienii de la Zoba, etc. 32.000

Sirienii lui Maaca

(nu se precizeazii numarul)

{1.000}

TOTAL

33.000

10:9-14 Ioab si-a impartit oamenii In doua grupe. El Tnsusi a fost comandant peste unii din cei mai buni soldati, in cam-pania tmpotriva sirienilor. Fratele sau Abi?ai a condus restul israelitilor Tmpotriva lui Amon. Ambii generali au convenit sa trimita ajutor celuilalt daca va fi amenin|at. Sirienii au fugit cand Ioab si oamenii sai au atacat pe camp deschis. Apoi amonitii Tnfricati s-au retras Tn cetatea lor (probabil Raba).

10:15-19 La scurt timp dupa aceea, sirienii si-au reorganizat fortele, solicitand ajutor de la alte state siriene. Ei au marsaluit patia la Helam, la est de Iordan (nu se cunoaste locul exact), unde armata lui David i-aTnfruntat si Tnvins. Israelitii au distrus sase sute de cai de trasura si patruzeci de mii de calareti. La 1 Cron, 19:18 se spune ca pierderile au fost de „sapte mii de cai de trasura si patruzeci de infanteristi." Williams sugereaza ca a fost o brigada de cavalerie de 40.000 de oameni cu 700 de care usoare si o brigada de infanteristi de

40.000 de oameni cu 700 de care grele.)¹² Batalia aceasta i-a convins pe sirieni cu privire la forta lui David si astfel ei au Tncheiat pacea cu Israelul, refuz&nd sS-i mai ajute pe amoniti.

II. CADEREA LUI DAVID (cap. 11,12) A. Crimele comise impotriva lui Bat?eba siUrie(cap. 11)

11:1-5 Notabila cadere morala a lui David a fost prilejuita, scrie venerabilul

2
Samue
1

301

comentator Matthew Henry, de trei lucruri: (1) „Neglijarea îndatoririlor sale”; (2) „Iubirea confortului și tendința spre un trai tihnit”; (3) „Un ochi neastamparat.”¹³ În loc să se duca pe câmpul de bătălie, să lupte alături de oștenii săi împotriva amonitilor, în primăvara acelui an, David l-a trimis în schimb pe Ioab, el rămânând acasă fără ocupație. Momentele de inactivitate sunt adesea ușa prin care patrund cele mai mari ispite. Într-o seară, pe când privea de pe acoperișul palatului său, a văzut o femeie frumoasă îmbrându-se. După cercetările de rigoare, a aflat că este soția lui Urie, unul din vitejii lui David. Regele a trimis în data să-i fie adusă această femeie, cu care a comis adulter. După ce s-a curățit de întinarea ei ceremonială, femeia s-a întors acasă. Dar de îndată ce a constatat că a rămas gravidă, i-a dat de veste lui David.

11:6-13 Confruntat cu acest dezno-dământ, regele David a urzit un plan prin care să-și mușamalizeze păcatul. Mai întâi l-a chemat pe Urie de pe front, prefăcându-se că dorește să afle cum merg lucrurile cu Ioab și ostirea sa. După ce a primit răspunsurile solicitate din gura lui Urie, David l-a îndrumat pe acesta să se ducă acasă, sperând că va avea relații sexuale cu Batșeba și astfel, când se va naște copilul, Urie va crede că este al său. Numai că Urie a dat peste cap planurile lui David. În loc să meargă acasă, el s-a culcat în pragul casei regale, deoarece nu a considerat că are dreptul să se bucure de căldura caminului său, atâta timp cât națiunea se afla în război, locul său fiind alături de camarazii săi. În disperare de cauză, David l-a îmbătat pe Urie, dar acesta, fiind soldat credincios, tot n-a putut fi înduplecat să meargă acasă. Loialitatea lui Urie contrastează puternic cu perfidia regelui.

11:14-17 În continuare, David a comis cea mai josnică și mai infamă faptă din viața sa. L-a poruncit lui Urie să-i transmită

lui Ioab o scrisoare ce conținea însăși sentința sa de moarte. Asta pentru că regele i-a poruncit lui Ioab să-l repartizeze pe Urie în linia întâi a frontului, unde era batalia mai aprigă, asigurându-se astfel că acesta va fi ucis. În felul acesta Urie nu va

mai fi Tn viatS, ca sa poata contesta c5 odrasla nSscuta de BatŃeba ar fi copilul sau. La randul sau, Ioab a condus batalia in aŃa fel TnCHt moartea lui Urie sS fie un fapt implinit, ordonSnd trupelor sa inainteze, iar apoi cerindu-le celor de pe flancuri sa se retragS. CSnd. Urie si oamenii sai, ocupSnd pozitia de mijloc, au inaintat, s-au expus atacului amonitilor de pe metereze. Desigur, a fost o tactica militara fara sens, dar pe plan practic a reuŃit sa-1 elimine pe Urie ?i pe multi alti slujitori loiali ai lui David.

11:18-21 Cand Ioab i-a trimis vesti lui David, a Ńtiut ca regele se va mania sa afle ca armata sa a suferit o infrangere ?i va intreba: „De ce te-ai apropiat atat de mult de cetate? Nu ti-ai adus aminte de Abi-melec, fiul lui Ghedeon (IerubeŃet), care a murit pentru ca a procedat exact asa?" (vezi Jud. 9:50-55). Prin urmare Ioab 1-a instruit pe sol sa domoleasca mania regelui adaugand urmatorul mesaj: „A murit si robul tau Urie," in felul acesta David fiind ajutat sa treaca cu vederea infrangerea suferita Tn acea zi.

11:22-25 Solul i-a raportat lui David exact as,a cum fusese instruit, dupa care i s-a spus sa¹-! transmita lui Ioab raspunsul regelui, prin care acesta afirma cainfnm-gerile militare sunt inevitabile si ca nu trebuie si se Tntristeze prea mult din pricina mortii lui Urie, deoarece - nu-i aŃa? - sabia love?te f5rS p2rtinire, cand pe unul, c&nd pe altul. In felul acesta, dand dovada de o cumplita fa^arnicie, David a incercat sa-si ascunda profunda vinovatie „prin comentariul cu nuante fataliste, despre natura inevitabila Ńi capricioasa a mortii."

Dupa timpul convenit de doliu, David a trimis sa-i fie adusa Bats,eba, care i-a devenit sotie. iŃi nu dupa mult timp aces-teia i s-a nascut un copil.

Faptul ca Scripturile relateaza acest incident din viata lui David este un indiciu grantor al con-secven|ei ?i trainicieii lor. Ele ne ofera" astfel o

imagine neretuŃat5, de mare franchete, asupra oamenilor lui Dumnezeu, exact aŃa cum au fost aceŃtia, cu toate sechelele pe care le-au avut (*Daily Notes of the Scripture Union*).

B. Marturisirea facuta de David inain-tea Domnului (cap. 12)

12:1-9 Majoritatea cerceiatorilor sunt de parere ca intre capitolul 11 si 12 exista un interval de un an, timp in care mana Domnului a apasat greu asupra lui David; iupta sa spirituala este descrisa in Psalmii 32 si 51. Profetul Natan a venit la David, spunandu-i o parabola si cerandu-i sa se pronunte asupra verdictului care se cerea: „Un om bogat, cu multe oi, n-a vrut cu nici un chip sa ia un miel din iurma sa cand i-a venit un oaspete, ci s-a dus la saracul din sat, luandu-i cu forta si injunghiind tocmai oita pe care acesta o iubea atat de mult incat ea manca din aceeași bucata de paine cu el, bea din același pahar cu el, dormea la sanul lui si o privea ca pe fiica lui.” Fiind mult mai priceput in a judeca pacatui din viata altora, David a spus numaidecat, cu indignare, ca bogatul va trebui sa restituie de patru ori ce a luat si ca, de fapt, merita sa moara pentru marsavia comisa. In clipa aceea, Natan 1-a informat pe David ca el este omul acela: „Dumnezeu s-a purtat cu tine plin de har - ii va fi spus Natan lui David - facandu-te rege, dandu-ti bogatii si tot ce ti-a dorit inima. Dar tu ai luat-o pe Batseba de langa sotul ei, dupa care 1-ai omorat pe acesta pentru a-ti ascunde crima.”

12:10-14 Apoi a fost pronun^ata o sentinta solemna asupra regelui: copiii lui ii vor aduce intristare. Familia lui va fi sfasiata de conflicte. Nevestele lui ii vor fi furate si violate in public (vezi 2 Sam. 16:22). Fapta lui pacatoasa va fi adusa la cunostinta tuturor. Dupa aceea, David s-a pocait si si-a marturisit pacatui, recu-noscand ca acesta a fost comis impotriva Domnului, cum comentcaza si Morgan:

Observati cuvintele „de asemenea” din verse-tul 13. Un om Tndeparteaza de la el pacatui comis cand și-l marturisește, fac&nd posibil ca și Dumnezeu sa-l indepartcze.¹⁴

Imediat Natan la asigurat ca pedeapsa pentru pacatui sau a fost ispasjta si ca David nu va muri. Dar consecinteie paeatului sau nu vor intarzia sa se arate. De fapt el va

trebui sa restituie de patru ori (Ex. 22:1), asa cum decretase chiar el Tnsusi in parabola

cu bogatul: copilul va muri; Amnon va fi asasinat (cap. 13); Absalom va fi ucis (cap. 18); Adonia va fi executat (1 Regi 2).

12:15-23 Cand copilul a cazut greu bol-nav, David s-a prosternut in rugaciune si post, fiind adanc indurerat. Dar cand a aflat ca copilul a decedat. s-a sculat si a mancat, explicand ca acesta nu se mai poate in-toarce, dar ca David se va inlalti intr-o zi cu el, cand va muri la randu-i. Versetui 23 a fost un izvor de mangaiere pentru parinlii credinciosi care si-au pierdut prunci sau copii in frageda lor copilarie. Iata ce spune Matthew Henry pe aceasta tema:

PSintii evlaviosi au multe motive sa nadaj-duiasca privitor la copiii lor care mor in pruncie ca sufletul lor va fi in siguranta pe lumca cealalta; asta pentru ca promisiunea este penlru noi si pentru samanta noastra, care se va timpli in cazui celor care nu-si baricadeaza 115a. dupa cum nici pruncii nu se inchid in ei Tn^isi.'

Putem avea incredere ca acei copii care mor inainte de a atinge varsta responsabilitatii merg in rai, pentru ca Isus a spus: „A unora ca acestia este imparatia cerurilor” (Mat. 19:14).

Faptul ca David era inzebrat cu o ad^ncă intelegere a caracterului lui Dumnezeu reiese clar din modul in care a raspuns la judecata lui Dumnezeu. Inainte de a se fi abatut napasta, el s-a rugat. constient ca Iehova este *un Dumnezeu al tndurarii*. Dupa ce s-a abatut napasta, el s-a inchinat, constient ca Iehova este *un Dumnezeu al neprihanirii*. El a dat uitarii lucrurile din trecut, a acceptat disciplina divina si i-a indreptat privirile spre viitor. David nu s-a lasat prada disperarii, pentru ca stia ca Dumnezeu inca avea sa-l binecuvanteze. Si istoria a demonstrat ca David nu s-ainselat.

12:24,25 Batseba a nascut inca un fiu, pe nume Solomon, care era destinat sa-i succeada tatalui sau pe tronul lui Israel. Prin profetul Natan, Dumnezeu i-a dat copiului si numele de **Iedidia** (*precriubit de Iehova*).

12:26-30 Acum firul naratiunii reia atacul militar impotriva cetatii Raba, Tntcrupt la 11:1 de pacatui

lui David. Se pare ca Ioab capturase toata cetatea, cu oxeplia

2
Samue
1

303

unei mici portiuni, probabil cetatea din varful dealului. (Josephus¹⁶ și NKJV spun ca Ioab a capturat sistemul de aprovizionare cu apa al cetatii, fortandu-i astfel pe locuitorii ei sa se predea.) Apoi Ioab l-a chemat pe David sa vina și sa desavarsca actul cuceririi, pentru ca lui sa-i revina meritul acestei victorii militare - un remarcabil gest de altruism din partea lui Ioab! Actiunea s-a inscris perfect in caracterul imprezibil al lui Ioab, care uneori a dat dovada de o admirabila tarie de caracter, pe ansamblu însă el a demonstrat comportamentul unui abil și viclen urzitor, care nu se dadea in laturi de la nici o fapta, oricât de reprobabila, pentru a-si implini scopurile. David a reușit sa cucereasca Raba, fiind recompensat cu o cununa de aur cantarind un talant, pe langa bogata pradă de razboi de care a avut parte.

12:31 Exista deosebiri de vederi in randul cercetătorilor Bibliei cu privire la adevaratul sens al ultimului verset din capitolul 12, respectiv daca acesta descrie nemiloasa pedeapsa la care i-ar fi supus David pe locuitorii din Amon (cum reiese din KJV)¹⁷ sau daca, nu cumva, textul se refera la muncile agricole, considerate de unii „munca de jos” sau la munca fortata. Aceasta varianta pare mai verosimila, avand in vedere modul in care Tamar trata de obicei David dușmanii.

in. NECAZURILE LUI DAVID

(cap. 13-20) A. Violarea lui Tamar de catre Amnon (13:1-19)

13:1-14 Absalom a fost fiul daruit lui David de Maaca, pe cand Amnon era baiatul pe care i l-a nascut Ahinoam; deci cei doi erau frați vitregi. Amnon a poftit-o pe Tamar, frumoasa sora buna a lui Absalom și sora vitrega a lui Amnon. El nu stia cum sa se poata apropia de Tamar, deoarece aceasta ducea o viata retrasa de puritate. Solutia a fost oferita de Ionadab (nepotul lui David - v. 3). Prefacandu-se ca e

bolnav. Amnon a ademenit-o pe Tamar sa vina la patul sau, chipuriile ca sa-i ofere îngrijire medicala, numai ca odata sosita, Amnon a siluit-o.

13:15-19 Dupa ce a comis aceasta fapta

marșava, a urSt-o mai mult decat o iubise inainte, cum se intampla de cele mai muke ori cand cineva comite o asemenea fapta. Pofta și ura sunt intrinsec legate Tntre ele. Amnon a Incercat sa se descotoroseasca de ea, numai ca Tamar nu voia sa piece. Prin urmare, a dat-o afara cu forta, sperand ca „ochii care nu se vad se uita”. Tamar s-a imbracat Tn doliu, fapt care a atras atentia lui Absalom la ceea ce s-a Tntamplat.

B. Razbunarea lui Absalom impotriva

lui Amnon; fuga lui Absalom (13:20-39)

13:20 Absalom a mangaiat-o pe Tamar, intr-o maniera din care nu reiese ca el realiza gravitatea faptei comise, asta pentru ca inima și mintea iui erau absorbite deja de gandul razbunarii Tmpotriva lui Amnon.

Dizgratiata si Tntinata, cu neputinta de a mai fi luata Tn casatorie, fara ca ea sa fi contribuit cu ceva la acest deznodamant, **Tamar a ramas nemangaiata in casa fratelui ei Absalom**, aceasta Tnsemnand probabil ca a ramas necasatorita toata viata. Pofta aduce vatamare nu numai partii vinovate, ci și celei nevinovate.

13:21 Desi David s-a maniat cand a aflat despre fapta lui Amnon, nu l-a pedep-sit cum s-ar fi cuvenit, poate pentru ca propriul sau pacat similar mai staruia Tnca T:i amintirea sa.

Ei stia ce trebuie sii faca. dar avea mainile legate. lata ce face pacatul comis cu voia: ne rapejite libertatea morala, libertatea cuv^ntului 51 a miirturiei (*Daily Notes of the Scripture Union*).

Faptul ca Amnon era intaiul nascut (1 Cron. 2:1) si, deci, succesorul natural la tron, vafi contribuit, negreșit, ladecizia lui David.

13:22-29 Absalom a asteptat doi ani paria cand, Tn starlit, s-a ivit prilejul de a se razbuna. Conform obiceiului, cand venea vremea tunsului oilor, se organiza o marc petrecere Tn apropiere de Betel. David nu a

raspuns la invitatia staruitoare a fiului sau Absalom de a participa la petrecere, poate pentru a nu-l pune pe acesta la o cheltuiala mare. Invitatie i-a reunit Tnsa pe toti fiii regelui, Tntre care, desigur, si Amnon, fiul

eel mare, care-l reprezenta pe tatăl lor. La un semnal dinaintea stabilit, slujitorii lui Absalom l-au ucis pe Amnon. Cuprinși de panica, ceilalți printi s-au întors în grabă la Ierusalim.

13:30-36 Între timp, David a aflat că Absalom i-a ucis pe toți fiii săi! Din nou David a fost cuprins de o mare jale. Io-nadab a corectat stirea falsă, precizând că doar Amnon a murit și că Absalom complotase uciderea sa încă din ziua în care a fost violată Tamar. La scurt timp după aceea, fiii lui David au revenit la Ierusalim, cuprinși de mare jale, confirmând stirea lui Io-nadab că nu muriseră.

13:37-39 Ca să scape cu viață, Absalom a fugit din Ghesur, în Siria, unde Talmai, bunicul său din partea mamei, era rege. Absalom a trăit în Ghesur timp de trei ani. Amnon era mai tânăr decât Absalom și pășna la moartea sa fusese succesor legal la tron. După moartea lui Amnon, în inima lui Absalom a încolțit ambiția de a deveni rege. Regele David se topea de dor să-l vadă din nou pe Absalom, după ce i-a trecut, cu timpul, tristețea pricinuită de moartea lui Amnon.

C. Revenirea lui Absalom la Ierusalim

(cap. 14)

14:1 Ioab și-a dat seama că regele dorea din toată inima să-l vadă pe Absalom revenit la Ierusalim. Dar poporul știa că Absalom se facuse vinovat de omor și, prin urmare, trebuie să fie executat. Și astfel teama de dezaprobarea publicului l-a împiedicat pe David să-l readucă pe Absalom acasă.

14:2-7 Prin urmare Ioab a trimis o femeie din Tecoa (localitate din apropiere de Betleem) la David să-i descrie o situație similară cu cea în care se găsea David. Prefacându-se că este tânăr doliu mare, femeia i-a spus cum unul din fiii ei l-a omorât pe fratele său. Prin urmare familia a cerut moartea singurului ei moștenitor. Dar aceasta ar fi însemnat ștergerea numelui familiei de pe fața pământului.

14:8-13 La început regele i-a spus să revină acasă și să aștepte răspunsul, sperând să poată evita vinovăția pe care o presupunea

exonerarea ucigașului. Dar

femeia a insistat să i se dea răspunsul pe loc, ca să-l poată prinde pe David în propria sa cursă, creată de decizia sa. Și apoi s-a oferit să-și asume orice răspundere pe care ar presupune-o această decizie. Regele David a făcut o altă afixare cu caracter general, promitându-i că nu i se va întâmpla nimic. Apoi femeia i-a rugat, deschis, să-i promită că fiul ei nu va fi omorât. De îndată ce a vădit că David a făcut această promisiune, a fost prins în cursă. Pentru că, dacă regele era dispus să-i acorde iertare pentru fiul femeii, oare ce-l împiedică să-l recupereze pe propriul său fiu exilat, Absalom?

o atare clementă, aidoma celei oferite de Dumnezeu. Întrucât a obținut-o

Situația simulată de femeie este, în mare, similară cu cea a lui David. Un fiu a murit iar rudă cere pedeptarea cu moartea a celui vinovat de omorarea sa, în semn de răzbunare (v. 7). Decizia lui David denotă îndurare, anulând obisnuita varsare de sânge în semn de răzbunare, care în Orientul Mijlociu diinuie timp de mai multe generații. Dar femeia insistă, arătând că situația descrisă de ea se aplică de fapt la cazul lui David și Absalom. Și astfel, cum se mai întâmplase în cazul lui Natan, David este prins în plasa propriei sale întelepciuni morale, fiind obligat să-i readucă, sub protecție, pe fiul său exilat și cuprins de frică, Absalom. (*Daily Notes of the Scripture Union.*)

14:14 Ceea ce pare să spună femeia în acest verset este că, asemenea apei varsate pe pământ, trecutul (adică moartea lui Amnon) nu mai poate fi adunat, prin urmare, ce rost mai are să se insiste asupra sa. De asemenea cuvintele ei ar mai putea însemna că viața este mult prea scurtă ca să fie irosită în certuri nefarsite.^s Ultima parte a versetului 14 pare să însemne că Dumnezeu nu-l nimicește imediat pe un infractor (cum bine știa David), ci concepe mijloace [în ediția română: dorește n.tr.] prin care un păcătos să poată fi iertat și restaurat. Dacă Dumnezeu acționează în felul acesta, oare de ce nu ar proceda regele la fel?

14:15-23 Femeia a spus că a venit fa rege cu deplină încredințare că va dobândi de la el

2
Samue
1

305

pentru fiul ei, acum ea pleda pentru fiul regelui. David a banuit răsăd și Ioab a pus la cale toată urzeala aceasta, femeia confirmând că așa stau lucrurile. Apoi regele David, slăbit de tot ce s-a întâmplat, i-a poruncit lui Ioab să-l readucă pe Absalom la Ierusalim, în pofda absentei unor semne de pocăință din partea acestuia. A fost o faptă cât se poate de nedreaptă din partea lui David, pentru care avea să plătească cu varf și îndesat.

14:24-33 Timp de doi ani impliniti... Absalom a locuit la Ierusalim fără să i se permită să se infatiseze înaintea regelui. (Frumusetea sa naturală și parul sau bogat sunt menționate ca fapte care l-au ajutat să fure inimile israelitilor, determinându-i să treacă de partea sa.) După doi ani, Absalom a încercat să ia legătura cu Ioab, pentru a-i permite să se prezinte înaintea regelui. Ioab a refuzat și vina la el de două ori, drept care Absalom a poruncit oame-nilor săi să pună foc ogrului sau de orz. Acțiunea l-a determinat imediat pe Ioab să se prezinte în fața lui Absalom, aprobând cererea sa de a fi primit în audiență de tatăl său. Și astfel tatăl și fiul s-au văzut din nou.

Trecuseră șapte ani de când Tamar fusese siluită și cinci ani de la uciderea lui Amnon. Timp de cinci ani Absalom nu-și mai văzuse tatăl. Deși David îl iertase și-l adusese înapoi la Ierusalim, în loc să-l execute, el n-a uitat ce s-a întâmplat. Dar când cei doi bărbați s-au întâlnit în cele din urmă, Absalom a primit iertare deplină din partea regelui. Apoi, înarmat cu bunăvoință pe care i-a arătat-o tatăl său, Absalom a lansat de pe această platformă o adevărată revoluție (capitolele 15-18). David a crutat viața fiului său, dar Absalom a răspuns la acest gest de minimism printr-un complot îndreptat împotriva vieții tatălui său.

Acțiunile întreprinse de Ioab în toate evenimentele legate de această situație par menite să-i

asigure bunăvoința lui David, dar și pe aceea a lui Absalom, care era succesorul lui David la tron.

D. Rascoala lui Absalom și fuga lui David (15:1-18)

15:1-6 Până în acest punct Absalom nu-

si marturisise ambitia ocuparii tronului. Dar iata ca acum el incepe sa cutreiere tara, inconjurat de un anturaj impresionant. De asemenea s-a dus semet la poartile cetatii (unde se solutionau chestiunile de ordin juridic), purtandu-se de parca ar fi fost sin-gurul din Israel care era cu adevarat intere-sat de soarta poporului. Practic 1-a acuzat pe tatal sau de esecul de a oferi asistenta juridica adecvata, spunand ca daca el ar fi rege, oamenilor li s-ar face dreptatea pe care o merita. ?i astfel a cautat sa obtina cu tot dinadinsul bunavointa oamenilor din diverse cetati ale Israelului.

15:7-12 Dupa patru ani^{1^} (cum reiese din manuscrisele Septuagintei, precum si din textul marginal al versiunilor siriaca NKJ si Josephus, Absalom a primit permi-siunea de a se duce la Hebron, chipurile pentru a-si implini juruinta pe care a facut-o pe cand era in exil. Hebron nu mai ocupa probabil locul de prima importanta ce-l ocupase anterior, deoarece David si-a mutat capitala din acea cetate la Ierusalim. De asemenea, Hebron era locul de nastere al lui Absalom. Cei doua sute de oameni care 1-au insotit pe David nu stiau ca sco-pul sau adevarat era de a anunta formarea unui nou guvern, in fruntea caruia sS se afle Absalom ca rege! Ahitofel, unul din sfetnicii lui David si bunicul Batsebei (cf. 11:13 cu 23:34), a trecut de partea lui Absalom si multi oameni din popor i s-au alaturat lui Absalom in complotul sSu de uzurpare a tronului. Poate ca Ahitofel dorea sa se razbune pe David pentru pacatul savarsit de acesta cu nepoata sa.

15:13-18 Afland stirea, David si-a dat seama ca situatia este grava si ca trebuie sa pice din Ierusalim. Prin urmare, si-a luat cu sine familia si cei din casa sa, refugiin-du-se la marginea cetStii. Dar regele a l&sat in urma zece concubine care sa aiba grija de casa.

David

(15:19-16:14)

15:19-22 Printre cei care 1-au insotit pe David au fost si filistenii ce iesiserS din Gat Tmpreuna cu el. Unul dintre acestia a fost Itai din Gat. Dar cSnd 1-a vSzut cS vine cu el, David 1-a indemnat sa se intoarca,

E. Prietenii si dusmanii lui

306

2
Samue
1

intrucat acesta nu era evreu, ci exilat, care i se alaturase de cur&nd. In plus, nu se putea intrevadea ce se va intampla cu David. Dar Itai nu s-a lasat induplecat, ci a tinut mortis, sa-1 insoteasca pe rege, indife-rent cat 1-ar fi costat acest lucru. David a raspfatit loialitatea acestui neevreu, per-mitandu-i lui si camarazilor sai sa-1 tnsoteasca in exil. **Itai... a zis: „-in locul unde va fi domnul meu regele, He ca sa moara, fie ca sa traiasca, acolo va fi si slujitorul tau.”** Credinciosii ar trebui sa aiba acelasi devotament fata de Regele regilor in perioada actuala, cand El este respins, pe care 1-a avut si Itai fata de David in surghiunul sau.

15:23 David impreuna cu cei ce-1 insoteau au traversat paraul Chedron, la est de Ierusalim, indreptandu-se spre valea Iordanului. La aproape o mie de ani dupa aceasta, Fiul mai Mare al lui David avea sa parcurga acelasi traseu, El Insusi fiind un Rege respins (Ioan 18.1). David a traversat Chedronul, fugind ca sa-si scape viata. Isus a traversat valea, rugandu-se in gradina Ghetsimane, in drumul sau spre locul unde avea sa-Si dea viata ca pret de ras-cumpaiare pentru multi

15:24-29 Preotii Jadoc si Abiatar au iesjt din cetate cu chivotul legamantului, intention&nd sa-1 urmeze pe David in exil. Dar el i-a trimis inapoi, in nadejde ca Domnul ii va ingadui si lui sa se intoarca. De asemenea, le-a spus preotilor ca-i vor fi de mai mare folos ramanarid in Ierusalim (ca un fel de a cincea coloana in cadrul efectivelor lui Absalom). Cat despre David, el se va duce pan&3 la malul de vest al Iordanului, asteptand sa primeasca vesti de la ei cu privire la felul in care va decurge rebeliunea lui Absalom.

Departa de a se umple de amaraciune in imprejurarile vitrege pe care le presupunea acest exil nedorit, David s-a supus fara murmur vocii lui Dumnezeu, care a ingaduit sa se intample aceste lucruri. Din titlul

Psalmului 3 aflam ca acesta a fost compus tocmai in perioada de care ne ocupam. In psalmul acesta aflam ca increderea lui David in Domnul a ramas neclintita, chiar in mijlocul furtunii care 1-a cuprins.

15:30-37 Adanc mahnit,
David s-a suit

pe Muntele Maslinilor impreuna cu insotitorii sai, rugându-se ca Dumnezeu sa zadarniceasca toate sfaturile pe care Ahitofel i le-ar putea da lui Absalom. Ajungand in varful Muntelui Maslinilor, regele a fost intampinat de Husai Architul, pe care David i-a rugat sa se intoarca la Ierusalim si sa mimeze loialitate fata de Absalom. In felul acesta el va putea contracara sfaturile pe care i le dadea Ahitofel, putându-i instiinta pe preotii Tadoc si Abiatar de tot ce se intampla, acestia trimi-tându-i pe cei doi fii ai lor la David, cu mesajele respective. Huşai a ajuns in Ierusalim tocmai pe cand Absalom isi facea intrarea, pentru a prelua conducerea.

16:1-4 Dupa ce David a trecut de culmea Muntelui Maslinilor, Tiba, slujitorul lui Mefiboset... l-a intampinat, punându-i la dispozitie o mare cantitate de alimente si vin, precum si doi magari. Tiba facuse afirmatia neadevarata (vezi 19:27) ca fiul lui Ionatan ar fi ramas in Ierusalim in speranta ca imparapa va fi redata casei lui Saul, in felul acesta el, urmasul de drept, putand ocupa tronul Israelului. David a crezut in aceasta relatare falsa, poruncind ca averea lui Mefiboset sa-i fie data lui Tiba.

16:5-14 La Bahurim, pe drumul spre Ierihon, un descendent al lui Saul pe nume Şimei a iesit afara si a inceput sa-l blesteme cu naduf pe David, invinuindu-l ca a varsat sangele casei lui Saul. Abisai, unul din membrii garzii lui David, a vrut sa-l uida pe Şimei pe loc, dar regele nu i-a permis, sugerand ca poate Domnul l-a pus pe Şimei sa blesteme. Şi apoi a adăugat ca un membru al casei lui Saul avea mai mult temei sa doreasca sa-i ia viata, decat avea propriul sau fiu, Absalom. In plus, David si-a amintit probabil de moartea lui Urie, dându-si seama că acuzațiile lui Simei nu erau cu totul lipsite de temei. De asemenea David spera ca ostilitatea virulenta a lui Simei ar putea sa-L determine pe Dumnezeu sa se indure de David. Pe

cand regele se indrepta spre Iordan, impreuna cu anturajul sau, Şimei se tinea scai de ei, blestemand si aruncand cu tarana si pietre. In cele din urma, regele exilat a ajuns la rau, unde atat el, cat şi insotitorii s-au racorit.

2 Samuel

307

F. Sfetnicii lui Absalom (16:15-17:23)

16:15-19 Scena se muta acum inapoi la Ierusalim, unde tocmai a sosit Absalom. Husai a facut o etalare zgomotoasa si ener-gica a loialitatii sale fata de Absalom. La inceput aceasta a fost primita cu suspi-ciune, dar ulterior uzurpatorul a luat-o de buna.

16:20-23 Primul sfat pe care i 1-a dat Ahitofel lui Absalom a fost sa intre la cele zece concubine pe care le lasase David in Ierusalim. Un atare gest, dizgratios in sine, era o insulta fara egal la adresa lui David, taind posibilitatea oricarei impacari si con-stituind o pretentie fara inconjur la tronul imparatiei. Absalom a acceptat sfatul, intrand in haremul imparatesc, **in vazul intreguii Israel**, Tmplinind astfel profetia lui Natandela 12:11, 12.

Sfaturile lui Ahitofel erau foarte mult respectate pe vremea aceea. Prin urmare, Absalom n-a savoit deloc sa faca ce-i spu-sese Ahitofel, ascultand de el cum facuse §1 tatal sau. Dar cand ne amintim ca Ahitofel era bunicul lui Batseba, nu putem sa nu observam ca dorinta de razbunare a colorat in buna parte sfatul acesta pe care i 1-a dat lui Absalom.

17:1-4 Dupa ce i-a fost ascultat primul sfat, Ahitofel i-a propus in continuare lui Absalom sa-i dea voie sa stranga doua-sprezece mii de barbati, sa porneasca in urmarirea lui David si sa-1 ia prin sur-prindere, ucigandu-1 §i aducSndu-i pe insotitorii lui Tnapoi la Ierusalim.

17:5-14 Absalom a fost incantat, dar s-a decis sa ceara sfatul lui Husai. Era exact prilejul asteptat cu ardoare de Husai, care a spus ca acest al doilea sfat al lui Ahitofel nu era bun „m acest moment". La urma urmelor David si oamenii lui erau furiosi din pricina insurectiei lansate de Absalom, drept care ar fi luptat cu vitejie. Iar David era mult prea intelept ca sa

ram^na in cursul noptii alaturi de trupele sale, preferand probabil sa se ascunda in vreo pestera. Daca primul atac al lui Ahitofel ar fi dat gres, intreaga natiune ar fi fost cuprinsa de panica, cauza lui fiind definitiv pierduta. Mult mai bine, a argumentat Husai, era ca Absalom sa dea curs planului sau - care parea sa indice loiali-

tatea sa fatS de uzurpator, dar care, in rea-litate, avea menirea sa-i puna lui David la dispozitie timp suplimentar ca sa poatS scapa, timp in care ar putea surveni moartea lui Absalom. Si astfel Husai a pro-pus sa se dea ordinul unei mobilizari ge-nerale a tuturor ostirilor Israelului, sub conducerea lui Absalom. Armata astfel constituita nu putea avea egal. Confruntat cu un asemenea atac, David nu mai putea scapa. Absalom a decis ca planul lui Husai este mai bun, resping&nd planul lui Ahitofel, exact asa cum se rugase David sa setntample (15:31).

17:15-17 In acest moment, Husai a trimis imediat un mesaj preotilor Tadoc si Abiatar, rugandu-i sa-i dea de stire iui David sa traverseze Iordanul pentru a scapa cu viata. Preotii au transmis, prinlr-o mesagera, mesajul fiilor lor care asteptau la En Roguel, la periferia cetatii.

17:18-22 Dar un tanar a observat aceasta intrevvedere secreta, raportandu-i lui Absalom. Prin urmare, cei doi fii ai preo|ilor, Ionatan si Ahimaaz, s-au ascuns intr-o fantana (un put secat) de la Bahurim, pana cand au plecat urmaritorii. Apoi s-au dus in graba la David, transmitandu-i mesajul. David a traversat Iordanul, fortele sale fiind astfel la adapost, printr-o bariera naturala, de fortele lui Absalom. Apoi David s-a deplasat in Mahanaim, o cetate din Ghilead [Galaad].

17:23 Ahitofel a cazut intr-o neagra dis-perare, pentru ca sfatul sau nu a fost urmat si pentru ca si-a dat seama ca David va iesi invingator din aceasta confruntare. Prin urmare, s-a dus acasS,. si-a pus cas.a in ordine si s-a spanzurat. Atat prin viata, cat si prin moartea sa, el a fost un „tip” al lui Iuda Iscarioteanul.

G. Moartea lui Absalom si jelirea sa de catre David (17:24- 19:8)

, **17:24-26 Absalom** 1-a urmarit pe tatal sau, trecand de partea cealalta a Iordanului,

p^na in Ghilead, dupa ce 1-a numit pe Amasa comandant al fortelor sale. Tatal lui Amasa era ismaelit din nastere (1 Cro. 2:17) dar israelii prin religia sa. loab era var primar cu el iar David era unchiul sau. **17:27-29** Pe cand David era cantonat la

308

2
Samue
1

Mahanaim, trei oameni, pe nume Šobi, Machir si Barzilai, au venit la el, aducan-du-i lui si celor care-1 Tnsoteau provizii de hrana neperisabila.

Sobi era un fiu al lui Nahas, regele decedat al amonitilor. Fratele sau Hanun respinsese gestul de bunavointa al lui David, fapta pentru care suferise (cap. 10). Dar Šobi, desi provenea din alt neam, avea mai multa considerate pentru regele Israelului decat aveau cei mai multi evrei. Tot asa si Domnul Isus a fost primit de mai multe Neamuri, fiind respins de catre „ai Sai” (Ioan 1:11).

Machir avusese grija de Mefiboset ani de zile, pana cand David l-a adus la Ierusalim (9:3-5). Machir i-a slujit pe cei aflati la ananghie, fie ca era vorba de un print schiop, fie de un rege detronat. Cei care dau din avutul lor pentru propasirea cauzei lui Cristos, prin gesturi de omenie si ospitalitate, vor avea parte de o rasplata insutita cand Se va Tntoarce Domnul in slava.

Barzilai a contribuit la Tntretinerea lui David pe toata perioada cat a stat el la **Mahanaim**. El era un om foarte bogat si ajutorul sau a fost de mare folos pentru rege (19:31-39). Mai tarziu, cand se afla pe patul de moarte, David i-a spus lui Solomon sa-i Tnalte pe fiii lui Barzilai la pozitii cu vazS la curtea regala (1 Regi 2:7). Cristos nu-i va uita pe cei care L-au slujit, dandu-le intr-o zi pozitii de onoare Tn Tmparatia Sa.

18:1-5 David a impartit armata sa in trei cete, conduse fiecare de unul din cei trei generali ai sai, respectiv Ioab, Abisai si Itai. Chiar regele Tnsusi a dorit sa ia parte la lupta, dar poporul l-a Tnduplecat sa ramana Tn cetate si sa trimita, la nevoie, ajutoare suplimentare. Cand au iesit ostenii afara din cetate, David a emis ordine publice generalilor sai sa se poarte cu blaridete cu Absalom, din pricina dragostei pe care o au pentru el.

18:6-9 Batalia s-a dat Tn padurea lui Efraim, la est de raul Iordan. Tn apropiere de Mahanaim. In ziua aceea au

cazut douazeci de mii de oameni din trupele lui Absalom, Tn cea mai mare parte din pricina conditiilor inadecvate de lupta Tn aceea

padure deasa. Oastea lui David a avut izbanda. Pe cand fugea Absalom prin padure, capul lui s-a prins de un stejar iar catarul care era sub el a continuat sa mearga, lasandu-l pe Absalom spanzurat intre cer si pamant. In felul acesta, justitia divina a facut ca tocmai acea parte a trupu-lui sau de care era el mai mandru sa-i aduca prabuirea.

18:10-15 Solul care i-a transmis lui Ioab vestea despre situatia disperata in care se afla Absalom a fost muștrat pentru faptul ca nu l-a omorât pe rebel. Dar acesta a replicat că oricati bani i s-ar da nu va încălca instructiunile precise emise de rege. În plus, daca l-ar ucide pe Absalom, fapta ar ajunge la urechile regelui si in acest caz Ioab nu i-ar mai lua apararea. Toate aceste argumente au fost ignorate de Ioab, care a luat trei săgeti si le-a înfipt în inima lui Absalom, care era încă viu în mijlocul stejarului. Apoi i-a lăsat pe purtatorii săi de arme sa-i aplice bătăitura de gratie, omorându-l pe Absalom. Toate acestea erau, desigur, contrare poruncii regelui, dar în interesul împărăteiei, în contextul în care David refuzase cu încăpățănare sa-si pedepseasca fiii pentru crimele comise, drept care altuia i-a revenit sarcina de a face acest lucru.

18:16-18 De îndată ce a fost omorât Absalom, Ioab a procedat înțelept, anunțând încetarea luptelor, deoarece obiectivul primordial fusese atins. Trupul lui Absalom a fost aruncat într-o groapa mare si acoperit cu o granaada foarte mare de pietre. Ce contrast între aceasta gramaadă de pietre si monumentul pe care si-l înălțase Absalom în Valea Regelui, probabil în apropiere de Ierusalim! Absalom a avut trei fii (14:27), dar acestia au murit probabil la o varsta "frageda", așa încât el a rămas fara mostenitori. În consecință, el își înălțase „Monumentul lui Absalom” pentru perpetuarea numelui sau.

18:19-23 Ahimaaz a dorit sa se ducă să-l înștiințeze pe David, dar Ioab nu l-a lăsat. Se pare ca Ahimaaz avea reputatia

de om care aduce vesti bune (v. 27b) si, prin urmare, ar fi fost nepotrivit ca el sa-i aducă regelui vestea despre moartea lui Absalom. Asadar Ioab l-a desemnat pe un cunoscut sa fie

2
Samue
1

309

solul oficial. Dar dupa ce a plecat acesta, Ahimaaz 1-a induplecat pe Ioab sa-1 lase si pe el sa se duca, chiar daca nu va primi nici o recompensa pentru mesajul sau. Fiind probabil mai iute de picior, a reusit sa-1 Tntreaca pe cusit, urmand un traseu mai direct.

18:24-30 David astepta sa primeasca vesti de pe campul de luptl Strajerul 1-a anuntat c& se apropie un alergator, urmat de altul. Cand a auzit David ca primul seaman5 cu Ahimaaz, s-a asteptat sa primeascii vesti bune, deoarece Ahimaaz ii adusesese intotdeauna mesaje de bine. Apropiindu-se, Ahimaaz a anuntat pe un ton ceremonios ca Domnul a lovit armata rebelului. Dar cand David a vrut sa afle despre Absalom, Ahimaaz si-a pierdut curajul, dandu-i lui David un raspuns vag, despre „o mare invalmaseala”, pretinzand ca nu cunoaste detail ile.

18:31-33 Intre timp a sosit si solul cusit, care a anuntat ca dusmanii lui David au fost invinsi. La inevitabila intrebare pusa de rege in legatura cu Absalom cusitul a raspuns fara menajamente ca tod dusmanii lui David ar trebui s& fie ca tanarul acela - cu alte cuvinte, *morti*. Vestea aceasta 1-a cpplesit de mahnire pe David. Patetica sa lamentatie este consem-nata in versetul 33. A fost unul din cele mai triste momente din viata sa si ne indoim ca David 1-a iertat vreodata pe Ioab pentru aceasta.

19:1-8 Atat de mare a fost intristarea regelui tncat oamenii s-au simtit rusinafi si vinovati, purtandu-se ca niste victime, mai degraba decat ca niste invingatori. Ioab nu a avut rabdare sa asculte toate acestea, lan-sandu-se intr-o aspra mustrare la adresa regelui. Ioab s-a plans ca David parea mai interesat de dusmanii s3i, decat de adeptii sai fideli si ca era ingrati fata de cei care i-au salvat viata. Apoi 1-a avertizat pe David ca daca nu incepe imediat sa se apropie de popor, acesta il va da uitarii chiar in noaptea aceea. David a primit mustrarea, ducandu-se la

poartea cetatii, pentru a putea sta de vorba cu oamenii.

H. Revenirea **lui David din** exil (19:9-43)

19:9,10 Intre timp in Israel domnea o stare de confuzie. Toti oamenii se certau unii cu altii. Regele David, care ii salvase de filistenii, se afla in exil, pareau sa spuna ei, iar Absalom, eel care se erijase in conductor al lor, nu mai era in viata. Si astfel s-au pus bazele unei miscari de restabilire a lui David pe tronul Israelului. Intrebarea „**De ce nu pomene^ti nimic despre readucerea regelui?**” este o intrebare ciit se poate de nimerita pentru biserica dormMnda din zilele noastre.

19:11-15 Cand a auzit David ca cele zece triburi israelite discutau despre felul in care ar putea sa-l readuca pe tron, a trimis doi preoti la batranii lui Iuda, ca sa-i intrebe de ce ei, care erau rudele sale de sange, se aflau printre ultimii in ce priveste readucerea sa pe tronul Israelului. Iuda il sprijinise intens pe Absalom in timpul ras-coalei acestuia. Prin urmare, in randurile acestui trib mai persistau resentimente si temeri.

David s-a decis sa-l indeparteze pe Ioab din functia de comandant al o^tirilor sale (probabil pe motiv ca acesta l-a omorat pe Absalom), numindu-l in locul sau pe Amasa. Amasa, nepot al lui David, fusese insa cu putin timp inainte general in oastea lui Absalom. In ochii unor observatori neavizati, se parea astfel ca David ii pedepseste pe cei fideli si-i rasplateste pe cei razvratiti - masura considerata lipsita de prudenta, pe plan politic, nefiind de natura sa promoveze stabilitatea. S-a dovedit insa ca masura luata de regele David a cSstigmat inimile tuturor oamenilor din Iuda, determinandu-i sa treaca de partea sa. De fapt ei i-au transmis chiar un mesaj de bun venit acasa.

19:16-23 Simei, care il blestemase pe David cu putin timp inainte, si Tiba, care il defaimase pe Mefibo^et, s-au pregatit sa-l intampine pe monarhul revenit din exil pe malul raului Iordan. Scuzele excesive prezentate de Simei nu pareau prea sincere, fiind motivate probabil de dorinta de

a nu fi pedepsit de David, dupa ce acesta revenise la putere. In entuziasmul acelor momente, regele s-a opus dorintei exprimate de Abisai de a-l ucide pe Simei, acordandu-i acestuia amnistie. Dar David

n-a uitat blestemele lui Simei. Astfel citim la 1 Regi 2:8, 9 cum i-a poruncit lui Solomon sa se poarte fara mila cu acest beniamit cu limba nestapanita.

19:24-30 Mefiboset a venit si el sa-1 Tntampine pe rege. Din infatisarea sa se vedea bine ca fusese intristat de exilarea lui David Tnca din prima zi. Mefiboset rama-sese fidel regelui, Tn pofida falselor acuze ce i le adusese Tiba. Regele i-a vorbit destul de aspru pentru faptul ca nu l-a Tnsotit Tn exilul sau, dar Mefiboset i-a explicat ca i-a rugat pe servitorul sau Tiba sa-i Tnseuze un catar, dar acesta nu s-a conformat, drept care Mefiboset, olog cum era, n-a mai putut face nimic. Mefiboset a adaugat ca Tiba l-a defaimat, dar ca nedreptatea aceasta nu mai conta, de vreme ce regele a revenit. Cand David a dispus, fara prea multa dreptate, ca Tiba si Mefiboset sa imparta Tntre ei pamantul, fiul olog al lui Ionatan si-a dezvaluit adevarata loialitate din inima sa: „**Mai bine sa ia el totul, intrucat domnul meu regele s-a intors acasa in pace in casa sa.**”

19:31-39 Barzilai, Gaiaaditul Tn varsta de optzeci de ani, a fost un alt prieten fidel al lui David. Acesta ii pusese regelui la dispozitie provizii pe cand se afla la Mahanaim. Acum Barzilai l-a insotit pe David pana la rauul Iordan. David l-a invitat sa vina cu el la Ierusalim, promitandu-i ca nu va duce lipsa de nimic. Dar Barzilai a refuzat sa mearga, pe considerentul ca nu vama mai trai mult, canumai em stare sadis-cearna Tntre ceea ce este placut si neplacut, spunand ca si-a pierdut gustul si ca nu mai aude. In acest context, el ar fi o povara in plus pentru rege. Asadar s-a Tnvait sa-l insoteasca pe David o bucata de drum, de partea cealalta a Iordanului, dupa care va reveni Tn cetatea sa. Propunerea sa ca Chimham (probabil fiul sau) sa-l insoteasca pe David a fost primita pe loc.

19:40-43 Intre timp ceata celor care-l Tnsoteau pe David s-

a Tngrosat, capatSnd proportiile unei adevarate procesiuni - toti oamenii din Iuda si jumatate din oamenii celorlalte triburi - cu totii hotarati sa-l re-aduca pe rege la Ierusalim.

In continuare au izbucnit niste lupte interne, generate de faptul ca Iuda ocupase

un rol atât de proeminent în restabilirea regelui pe tronul său (adică readucerea sa de pe celălalt mal al Iordanului), fără să fi invitat cele zece triburi să participe la acest eveniment. Oamenii din Iuda au explicat că David este ruda lor apropiată și că nu au profitat în nici un fel de pe urma acestui gest de preluare a inițiativei, față de celelalte triburi. Cele zece triburi au susținut însă că ele au de zece ori mai mult dreptul de a participa decât Iuda. Tonul incisiv al cuvintelor membrilor tribului Iuda a fost un semn rău prevestitor al gravelor probleme ce aveau să se ivească nu după mult timp.

I. Rascoala lui Șeba și moartea sa (cap. 20)

20:1, 2 Un om de nimic, un rebel pe nume Șeba, din tribul Beniamin (înrudit probabil cu Saul), a luat cuvintele rostite de tribul Iuda (19:42) ca pretext pentru lansarea unei revolte. Cu alte cuvinte, faptul că oamenii din Iuda și-l arogaseră pe David ca fiind exclusiv al lor. Șeba a anunțat acum pe un ton sfidător că cele zece triburi n-au nici o parte cu David și, prin urmare, se seced. Numai tribul Iuda i-a mai rămas lui David. Din evenimentele ulterioare a reieșit că Șeba nu avea prea mulți adepți. Sintagma: „**toti barbatii lui Israel**” trebuie interpretată în sens restrictiv, cu referire doar la disidenții din rândurile celor zece triburi.

20:3 Ajungând la Ierusalim, regele Ie-a găsit pe cele zece concubine lăsate de el, despre care știm că au fost necinstite de Absalom. David a dat dispoziții ca ele să fie ținute într-o casă separată, rămânând izolate tot restul vieții lor, ca și când ar fi fost văduve.

20:4-7 Așa cum am văzut, Ioab a fost demis, Amasa preluând funcția de comandant al oștirii lui David. Regele i-a poruncit acestuia să strângă ostenii lui Iuda în decurs de trei zile și să pornească în urmărirea și capturarea liderului rebel Șeba. Nu se știe din ce motive Amasa nu s-a achitat de sarcina

Încredințată în timpul prescris. Prin urmare David i-a ordonat lui Abisai să preia comanda și să pornească în fruntea oamenilor selectați în acest scop

2
Samue
1

311

pentru a-I impiedica pe Şeba sa se sta-bileasca in cetatile fortificate. Ioab s-a aflat printre cei care au plecat sub conducerea lui Abisai.

20:8-10a Cand au ajuns la borna din Gabaon (Ghibeon), Amasa a iesit sa-i Tntampine pe oamenii lui Ioab. tmbracat in armatura de razboi, Ioab a venit in intam-pinarea lui Amasa, dar i-a alunecat sabia. Se pare Tnsa ca aceasta nu a alunecat de la sine, ci Ioab a facut-o sa cada. Apoi, luand sabia in mana, a pornit spre varul sau, care nu banuia ce are de gand sa faca Ioab. Cu prefacuta afectiune, Ioab 1-a apucat pe Amasa de barba, ca si cand ar fi dorit sa-1 sarute, si 1-a ucis cu o lovitura de sabie.

20:10b-13 Cand Ioab si Abisai au pornit Tn urmarirea lui Seba, oamenii lor au ramas tintuiti locului, la vederea lui Amasa care se zvarcolea Tn propriu-i sange pe drum. Abia dupa ce a fost luat Amasa din drum au consimpt oamenii lui Ioab sa-si urmeze liderul.

20:14-22 Urmarirea lui Şeba i-a purtat pe oameni pan5 in nordul tndepartat al tarii, la cetatea Abel din Bet-Maaca, la nord de apele Merom. Cetatii acesteia i se dusesse vestea ca Tn ea locuiesc oameni Tntelepti. Pe cand o Tmpresura Ioab, o femeie inteleapta i-a strigat de pe metereze, Tntrebandu-1 cum se face ca e gata sa nimiceasca o cetate linistita si cre-dincioasa din Israel, care este mama Tn Israel (adica ocupa un loc foarte important), care fusese cunoscuta de multa vreme pentru proverbiala-i intelepciune. Cand Ioab a explicat ca nu-1 urmareste decat pe liderul rebel Şeba, care se ascun-dea Tn cetate, ea a mduplecat locuitorii cetatii sa-i taie capul lui Şeba, fiul lui Bicri, aruncandu-i-1 lui Ioab peste zid, ca dovada ca este mort de-acum. Indata dupa aceea, misiunea fiind Tncheiata, Ioab a sunat din trompeta si a revenit la Ierusalim. Probabil Tn total rebeliunea lui Şeba nu a durat mai mult de o saptamana.

20:23-26 David Tl demisese deja pe Ioab, numindu-1 initial Tn locul lui pe Amasa (19:13), iar apoi pe Abisai (20:6). Dar Ioab si-a recSstigmat postul de coman-dant sef al armatei.

Lista din versetele 23-26, cu oficialii de

rang Tnalt de la curtea regelui, este Tn mare aceeași cu cea de la 8:15-18. Ioab era Tn fruntea armatei; Benaia supraveghea garda personală a regelui David; Iosafat era se-cretar sau grefier; Seva (identic cu Seraia) era scrib și secretar; Tadoc și Abiatar erau preoții. (În lista precedents f^doc și Ahimelec erau preoții.) Singurele diferențe constau Tn faptul că Adoram răspundea de strangerea veniturilor iar Ira Iairitul era preotul lui David (echivalent cu un șef de cabinet), pe când fiii lui David fuseseră menționați Tn capitoul 8.

IV. APENDICE (cap. 21-24)

Restul cărții 2 Samuel este un apendice al momentelor mai importante din timpul domniei lui David, care nu sunt însă redată Tn ordine cronologică. (Ordinea cronolo-gică este Tnsă reluată Tn I Regi 1.)

A. Foametea și încheierea acesteia (cap. 21)

21:1 Primul eveniment a fost foametea, care a durat trei ani. Când David L-a Tntre-bat pe Domnul care este cauza ei, i s-a spus că a fost din pricina faptului c& Saul a Tncalcat legământul Tncheiat de Israel cu ghibeonitii [gabaonitii]. Acești locuitori pagani ai țării TI pacalisera pe Iosua să Tncheie legământ cu ei. Saul însă a TncSlcat legământul, Tncercând să-i distrugă pe ghibeoniti, fapt ce nu mai fusese menționat Tn nici un alt loc din Vechiul Testament. Termenul „casă **setoasă de sânge**” ar putea Tnsemna că descendenții lui Saul par-ticipaseră activ la macelarirea ghi-beonitilor, Tn care caz pedepsirea lor a fost justificată (v. 2-9). S-ar putea s& ni se pară prea aspru faptul că națiunea a trebuit să sufere pentru o crimă comisă de un om care nu mai era în viață, dar cu secole Tn urmă Israel rostise fața de ghibeoniti un jurământ solemn (Ios. 9:19, 20) și foame-tea care s-a abatut acum s-a datorat faptului că legământul respectiv a fost Tncalcat. Timpul nu Tncetosează cu nimic

memoria lui Dumnezeu sau sim^ul Sau de dreptate.

21:2-9 David s-a apropiat de ghibeoniti pentru a afla ce pretence au pentru ofensa adusă de Saul. Ei au explicat că nu vor argintul sau aurul lui Saul și că nu au drep-

312

2
Samue
1

Marea
Meditera
na

HAMAT
^AMAT • ' /-, "
' (ZOBAB)

#/*/ 7

^-V \^Damasc

Tir. .Dan

Meghido - •'<\$.

•Bet \$an*: 1C

' „? Sihemii /.

lopa* IS&fEU«Raba
Ac d o d ^ Befer ■
Ga«>I«la| «
Ga? ^ * Hebron- " " j- s

t 'RafilaBeef^eba *?
(MOAB)

"/ -Bozra

„ Cades
Bamea " .:
<\$ (EDOM)

, "' -'

■Elat

Regatul lui David, in urma campaniilor militare ale lui David, regatui sau a cucerit fortele Edomului, Moabului, Amonului si Zobei.

tul sa dea la moarte vreun om din Israel. Singurul mod in care ar putea fi satisfacuti ar fi executarea a sapte descendenti de parte barbateasca ai lui Saul. David a Tncu-viintat cererea lor. Cei sapte fii au fost cei doi fii ai lui Ritpa - Armoni si Mefiboset (dar nu Mefiboset care era fiul lui Ionatan) - si cei cinci fii ai fiicei lui Saul, Merab (v. 8, text marginal NKJV). Doua sunt motivele pentru care nu se poate accepta versiunea „Mical” aici: Mical era casa-torita cu Palti, nu cu Adriel (vezi 1 Sam. 25:44) si, m plus, era infertile (2 Sam. 6:23). Barzilai eel mentionat aici nu este

acelasi barbat care mai tarziu 1- a ajutat pe David cand a fugit de Absalom (17:27).

21:10

Ritpa, concubinaloialaalui Saul, a facut de straja langa trupurile neTnsu-fletite ale celor sapte ca sa nu se atinga fiarele salbatice de ele. Ea a continual sa le pazeasca de la Tnceputul seceratului pana cand Dumnezeu a trimis ploaie, punand astfel capat foametei care cauzase moartea acestor oameni.

21:11-14 Quid David a auzit desprc devotamentul ei, a luat masuri sa fie Tngropate cum se cuvine trupurile acestor sapte oameni, precum si osemintele lui

2
Samue
1

313

Saul și ale lui Ionatan, care fuseseră îngropate inițial în labes Ghilead. Osemintele lui Saul și ale lui Ionatan au fost înhumate în mormantul lui Chiș din Benjamin.

21:15-22 Pasajul acesta descrie diversele batalii purtate împotriva filiste-nilor uriași. În prima dintre ele, David a fost călcat pe aci să fie ucis de Isbi-Benob, fiind scapat de la moarte de Abisai, care l-a ucis pe filistean. Din acel moment poporul nu l-a mai lăsat pe David să iasă cu ei la luptă. În a doua batalie, la Gob (sau Ghezer), un alt fiu al unui uriaș a fost ucis de Sibechai. În a treia batalie Elhanan l-a ucis pe fratele uriașului Goliat din Gat, numit Lahmi - cf. 1 Cron. 20:5. A patra batalie a dus la moartea uriașului care avea șase degete la fiecare mână și șase degete la fiecare picior. Pliniu se referă la existența unor romani cu șase degete (*sedigiti*), aceasta particularitate fiind ereditară în unele familii.²⁰

B. Psalmul de mulțumire al lui David (cap. 22)

22:1-51 Prin cuvintele acestui psalm David îl laudă pe Domnul pentru izbăvirea de dușmanii săi și pentru nenumăratele binecuvântări pe care Domnul le-a revarsat peste el. Psalmul a fost compus probabil după ce David și-a consolidat tronul. Saul murise, regatul era unit sub conducerea sa iar vrăjmasii Israelului fuseseră respinși. Cuvintele acestea se remăntănesc, cu unele variațiuni, în Psalmul 18, fiind citate în Noul Testament ca având aplicatie la Mesia (v. 3, „În care Tmi voi pune Încrederea”, cf. Evr. 2:13; v. 50, cf. Rom. 15:9).

Privindu-l ca pe un psalm mesianic, putem schita următoarele idei:

1. Laudă adusă lui Dumnezeu pentru că aude și răspunde la rugăciune (v. 2-4).

2. Moartea care-L încoltea pe Mantuitorul (v. 5-7a).

3. Dumnezeu războindu-Se cu ostirile iadului, în timp ce acestea se luptă, în zadar, să împiedice Învierea (v. 7b-20).

3. Motivele pentru care Dumnezeu L-a înviat pe Mesia dintre cei morți (v. 21-30).

3. A doua venire a lui Mesia, în cursul

careiaŝi va distruge dusmanii (v. 31-43). 6. Slavita Tmparatie a lui Mesia (v. 44-51).

Pentru o expunere detaliata consultati comentariul asupra Psalmului] 8.

C. Vitejii lui David (cap. 23)

23:1-7 Primele sapte versete redau mi-nunatele ultime cuvinte rostite de David -adica ultima rostire inspirata prin versurile cantarii. El II descrie pe dregatorul ideal, Mesia, a carui domnie va fi slavita, ca zorile, o dimineata fara nori, dupa o noapte furtunoasa.²¹ David ŝi-a dat seama ca nu corespundea acestei descrieri, dar s-a mangaiat la g^ndul ca legamantul Tncheiat de Dumnezeu cu el Tl asigura ca Mesia va descinde din el. Versetele 6 si 7 descriu judecata lui Cristos asupra fiilor razvratirii. cand va reveni sa-Si stabileasca imparatia.

23:8-12 In versetele 8-39 ni se ofera o lista a vitejilor lui David. Este semnificativ ca Ioab nu se bucura de onoarea de a fi inclus Tn lista, probabil pentru faptul ca i-a ucis pe Absalom (ca sa nu mai spunem nimic despre Abner ŝi Amasa, pe care de asemenea i-a ucis!). Registrui acesta a fost Tntocmit catre sfarsitul domniei lui David, pe cand lista paralela de la 1 Cronici 11:1-47 este Tntocmita la Tnceputul ei. Desi nu sunt identice, cele doua liste prezinta asemanari semnificative. Informatii supli-mentare despre barbatii aceŝtia ŝi faptele lor de vitejie pot fi gasite tn comentariul asupra textului de la I Cronici 11.

Primii trei viteji au fost:

1. Ioseb-Bassebet, numit si Adino Eznitul - care a ucis opt sute de oameni dintr-o data. (1 Cron. spune trei sute, dar cifra aceea este probabil o greseala de copiere.)

2. Eleazar - care s-a luptat cu filistenii, cand camarazii sai se

retrasesera. Ei au venit doar la urma, ca sa culeaga prada.

C^nd batalia s-a Tncheiat, mana lui a fost atat de slabita (probabil Tntepenita) Tncat nu a putut sa desprinda degetele de pe manerul sabiei.

3. ŝama - eel care a rezistat singur

Tmpotriva filistenilor cand barbatii

Israelului fugisera. Stand Tntr-un ogor de linte, el a respins atacul dusmanului și s-a acoperit de glorie, castigand o mare biru-inta.

care slujisera Tn

23:13-17 Cei trei barbat.i anonimi despre care aminteste aici textul biblic au venit la David pe cSnd acesta se afla in peștera Adulam si cand Betleemul se afla Tn mainile filistenilor. David si-a exprimat dorinta de a bea apa din flntana Betleemului. Cu riscul de'a-si pierde viata, oamenii acestia au strabatut liniile de lupta ale filistenilor, aducandu-i lui David apa. Atat de miscat a fost David de gestul lor jertfitor meat a varsat apa, ca jertfa adusa Domnului, neputand sa-si 'ingaduie s-o bea. Williams comenteaza pe aceasta tema:

Cei care traiesc aproape de Isus aud dorul inimii Lui dupa o gura de apa din Africa sj din India și din China; si, asemenea acestor viteji, ei intorc spatele familiilor si averilor lor, riscandu-si sau chiar sacrificandu-ji viata pentru a castiga pen-tru Cristas afecțiunea si siujirea unor membri ai unor natiuni prinse tot atat de crancen Tn stran-soarea Satanei pe cat era fantana Betleemului Tn mana filistenilor.²²

23:18-23 inca doi dintre eroii lui David au fost:

1. Abisai - eel care a omorat trei sute de oameni si a fost comandantul celor trei mentionati Tn versetul 16, dar nu unul dintre ei.

1. Benaia - eel care a omorat doi viteji din Moab, care erau ca doi lei. De asemenea a omorat un leu Tntr-o groapa Tntr-o zi Tn care cazuse zapada, si pe un egiptean care era mai bine inarmat decat el.

23:24-39 in versetele 24-39 sunt enumerate ultimii treizeci (sau treizeci si sapte) de viteji ai lui David.

Unele cifre din acest capitol necesita o explicatie, cum ar fi cele treizeci de cape-tenii (v. 13, 24), cei treizeci si sapte din versetul 29 s.a.m.d. Cifra treizeci se refera probabil la un grup militar de elita, dar prin numararea tuturor celor

aceasta unitate de elita se ajunge la cifra de treizeci si sapte. In prima grupa erau trei: Ioseb-Bassebet (sau Adino), Eleazar si Sama (v. 8-12). In grupa a doua erau doi; Abisai si Benaia (v. 18-23). In grupa a treia (v. 24-39), cifra de treizeci era termenul generic, cum si ucenicilor li se spunea „cei doisprezece”. chiar daca uneori dintr-ei lipsea unul sau mai multi. Dar s-ar putea ca cifra sa se refere si la numarul exact, In sens literal, cei mentionati peste cifra de treizeci fiind suplinitorii celor care au murit In batalie, cum este cazul lui Urie Hititul, ultimul viteaz de pe lista si sotul Batsebei.

Domnul Isus Isi are si El vitejii (si vitezele) Sale. El tine cont de ei cu scumpatate, dupa cum si David a tinut cont de cei care l-au slujit cu vitejie. Indiferent de rangul nostru, sa luptam lupta cea buna a credintei!

Ostasi ai lui Cristos, ridicati-va
 si Imbracati-va cu armura voastra,
 In puterea deplina pe care v-o da
 Dumnezeu,
 Prin eternui Sau Fiu.

Stati, dar, tari In puterea Sa
 maieata, inzestrati cu toata forta
 Sa; Dar luati, pentru a putea face
 fata bataliei. Toala armura lui
 Dumnezeu.

—Charles Wesley

D. Recensamantul efectuat de David si consecintele sale (cap. 24)

William D. Crockett sugereaza ca evenimentele consemnate aici au avut loc la catva timp dupa ce David a capturat Ierusalimul (cap. 5), dar Inainte sa fi fost adus chivotul In cetatea sfanta (cap. 6).²⁻¹

24:1 S-ar parea ca Dumnezeu, In mania Sa, i-a spus lui David sa faca un recensamant al lui Israel si luda. Dar aflam de la I Cronici 21:1 ca *Satan* este eel care l-a Tmpins pe David sa faca aceasta. Satan l-a *precipitat*, David l-a *efectuar* (din pricina mandriei din inima sa) iar Dumnezeu l-a *tngaduit*. Septuaginta reda versetul I ast-fel: „si Satan l-a manat pe David” In loc de „**si El l-a manat pe David**”.

24:2-9 Cand regele i-a ordonat lui Ioab sa Tnceapa numaratoarea, comandantul

mil i tar ai lui David a dat dovada de mai multa pricepere decat regele. El si-a dat seama ca scopul recensamantului nu era altul decat sa gadile mandria lui David, drept care a Tncercat sa-l convinga sS nu dea curs intentiei, dar totul a fost in zadar. Supunandu-se lui David, Ioab si oamenii sai au strabatut tara in lung si-n lat, numarSnd poporul. La sfar?it au constatat ca erau opt sute de mii de soldati in Israel si cinci sute de mii Tn Iuda.

La Exod 30:12, 13 se porunceca ca sa se colecteze o jumatate de siclu ca pret de ras-cumparare cand se facea recensamantul. Nu exista nici o consemnare Tnsa ca David ar fi procedat astfel. Mandria 1-a motivat sa faca numarStoarea poporului. Pentru c2, vazSnd rezultatele recensamantului, ar fi fost tentat sa se bizuie pe ostirea sa numeroasa, iar nu pe bratul Domnului.

24:10-14 Dupa terminarea recensamantului, regele s-a simtit muștrat pentru pacatul comis si a strigat catre Domnul, cerand iertare. Dumnezeu l-a trimis la el pe profetul Gad, oferindu-i sansa sa aleaga una din trei pedepse: (1) sapte ani de foamele in tar2; (2) trei luni Tn care sa fie urmarit de dusmanii sai; (3) trei zile Tn care sa bantuie ciurma Tn tara. David a preferat sa cada Tn mana Domnului, mai degraba decat Tn a omului.

24:15-25 Domnul a trimis ciurma, care timp de trei zile a omorat șaptezeci de mii de oameni, Ingerul nimicirii se pregatea tocmai sa distruga cetatea Ierusalimului, cand Dumnezc* l-a oprit pe aria lui Arauna (numit si Oman). David L-a Tntrebat pe Domnul de ce nimicea poporul Israel, cand David si casa lui purtau vina. Raspunsul lui Dumnezeu, dat prin gura prorocului Gad, a fost ca David sa ridice un altar pe aria lui Arauna. Prin urmare, David a aranjat ime-diat cu Iebusitul Arauna sa cumpere de la acesta terenul Tn cauza. Desi era neevreu, Arauna i-a oferit lui David nu numai aria, fara sa pretinda nici un ban, ci si sculele de treierat ca lemn de foe. La care regele a raspuns plin de noblete: „**nu voi aduce Domnului, Dumnezeului meu, arderi-de-tot care sa nu ma**

coste nimic."

In cele din urma, David a cumparat aria și boii contra sumei de cincizeci de sicli de

argint. (1 Cro. 21:25 spune ca David a platit 600 de sicli de aur pentru terenul respectiv, dar aici a fost cuprinsa' negresit si zona din jurul ariei.) Ciuma a Tncetat cand au fost aduse arderile-de-tot pe altar (v. 25).

Aria lui Arauna de pe Muntele Mori a a fost probabil chiar locul Tn care Avraam 1-a adus pe Isaac sa fie jertfit. Ulterior a devenit locul pe care s-a ridicat templul lui Solomon si mai tarziu templul lui Irod din vremea lui Cristos. Astazi este ocupat de o moschee islamica, Domu! Standi.'Este probabil locul pe care se va afla templul din timpul Marii Stramtorari si, Tn final, templul din timpul Mileniului.

Scripturile dau dovada dc o total a franchise Tn tratarea eroilor crcdintei. David a avut *greseile* sale, care sum mentionate alaturi de *credinta* lui. L-am urmarit pe David de-a lungul traseului par-curs Tnceplnd de ia stana, apoi Tn exiul sau, ca Tn cele din urma sa vedem Tnaltarea sa. Putini oameni au umblat mai aproape de Dumnezeu; putini oameni au cazut.mai adSnc in pacat. Dar prin toate David a fost sustinut de Domnul. Am beneficiat cu totii de pe urma experientelor prin care a trecut David, deoarece pe acestea el le-a consem-natin psalmii sai.

Matthew Hemy se refera la modul Tn care se prezinta David Tn cartea Samuel si cum se prezinta el Tn Psalmi:

Multe lucruri din istoria sa contin Tp.vairiminre pretioase; dar pentru eroul care formeazS subiectul lor, desi Tn multe situaii ei pare foarte maret si foarte bun, fund considerat favoniul cerului, totusi trebuie sa mriiirism ca. onoarea sa stmluceste mai luminos Tn Psalmii sai. decat Tn Cronicile saic.24

Cuvintele Psalmului 40 rezuma ad-mirabil viata lui David:

L-am asteptat Tn rSbdare pe Domnul si El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigatul. M-a scos din groapa pierzarii, din fundul mocirlei; mi-a asezat picioarele pe standi si mi-a Tntarit pasii. Mi-a pus Tn gura o cantare noua, o lauda pentiu Dumnezeuul nostru. Multi vor vedea lucrul acesta, se vor teme si

se vor Tncrede Tn Domnul (Ps. 40:1-3).

316

2
Samue
1

NOTE FINALE

„pașune" sunt *dober*, nu *debar*.

¹(1:17, 18) Citat din Keil și Delitzsch, „The Books of Samuel," in *Biblical Commentary on the Old Testament*, " VIL286, 87.

²(3:31-39) William Hoste și William Rodgers, *Bible Problems and Answers*, p. 214.

³(5:22-25) Keil și Delitzsch susțin că Ghibeon „este fărâșă discutată versiunea corectă și că *Gheba* ar constitui o eroare de redactare," deoarece *Gheba* este în locul gresit pentru această relatare („Samuel", VII: 326).

⁴(7:16, 17) Irving L. Jensen, / *and II Samuel*, p. 92.

⁵(7:18-29) William Garden Blaikie, „The Second Book of Samuel," in *Expositor's Bible*, p. 105.

⁶(8:3-8) Se nasc unele confuzii când comparăm v. 4 cu 1 Cronici 18. Versetul 4 spune o mie de care (termenul *care* a fost furnizat de traducători), șapte sute de calareți au fost capturați, pe când 1 Cronici 18:4 spune că șapte mii de calareți au fost capturați. Cifra din 2 Samuel se referă poate la o batalie, pe când cifra din 1 Cronici ar putea fi totalul rezultat în urma întregului conflict. Sau poate că e o greșeală de copiere.

⁷(8:13) Dacă „sirienii" (în ebr. Aram) de aici este termenul corect, atunci ar putea însemna că edomitii (în ebr. Edom) au solicitat ajutor de la ei. Dar intrucât *Aram* și *Edom* sunt ortografiati aproape identic în textul consonantic ebraic („r" și „d" fiind adesea confundate una cu alta la copiere), înclinăm să credem că este vorba de o greșeală de copiere.

⁸(8:13) Nu toți comentatorii de orientare conservatoare acceptă textul din titlul Psalmilor ca făcând parte din textul original, dar autorul și editorul *Comentariului Biblic al Credinciosului* cred acest lucru.

⁹(8:13) Eugene H. Merrill, „2 Chronicles," in *The Bible Knowledge Commentary*, p. 608.

¹⁰(9:1-13) Dar în timp ce „Lo" înseamnă în mod cert „nu", vocalele standard pentru

Consoanele *db* pot sa aiba in ebraica fie sensul de „cuvant”, fie de „lucru”. Astfel textul ar putea fi redat „nici un lucru” sau „nimic”.

H(10:6-8) John Haley, *Alleged Discrepancies of the Bible*, p. 32].

12(10:15-19) George Williams, *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 166.

13(11:1-5) Matthew Henry, „The Books of Samuel”, *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, 11:494.

14(12:10-14) G. Campbell Morgan, *Searchlights from the Word*, p. 91.

15(12:15-23) Henry, „Samuel”, 11:504.

16(12:26-30) Flavius Josephus, *The Works of Josephus*, Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1987, p. 193.

17(12:31) Keil si Delitzsch cred ca sensul subliniind un grad mai mare de cruzime este eel avut in vedere si ca faptele nu tre-buie indulcite printr-o retraducere. Dar ei considers ca pedeapsa a fost aplicata fie doar asupra luptatorilor luati prizonieri fie ca se refera „la majoritatea populajiei de parte barbateasca de pe acropolele de la Raba” („Samuel”, VII:396).

18(14:14) Hoste si Rodgers, *Bible Problems*, p. 215.

19(15:7-12) Intrucat *intreaga domnie* a lui David a fost de patruzeci de ani, va-rianta traditionala de aici {*patruzeci*} este, evident, o greseala de copiere. Cifrele au fost eel mai greu de copiat fara greseli in manuscrisele ebraice stravechi.

20(21:15-22) Citat de Keil si Delitzsch, „Samuel”, VII:446.

21(23:1-7) Pentru versetele 3b ?i 4 s-a compus un minunat aranjament muzical de catre unul din compozitorii din perioada timpurie a natiunii americane, Richard Billings.

22(23:13-17) Williams, *Student's Commentary*, p. 309.

23(Cap. 24. Intro) William D. Crocket, *A Harmony of Samuel, Kings and Chronicles*, p. 138-40.

24(24:15-25) Henry, „Samuel”, 11:446.

Pentru Bibliografie consultati 1 Samuel.

BIBLIOGRAFIE